

GŁOS NARODU

NR. 482. — ROK XXVI.

KRAKÓW, PONIEDZIAŁEK DNIA 2. PAŹDZIERNIKA 1916 R.

WYDANIE PORANNE.

CENA ZA OGŁOSZENIA (INSERTY):

Za jeden wiersz petlowy lub jego miejsce K. —12
Za wiersz petlowy układ liczb, lub tabelar. „ —60
Nadesłane za wiersz petl. lub jego miejsce „ —60
Nekrologi i zawiadomienia od wiersza petl. „ 1—
Komunikaty pryw. po kronice od wiersza petl. „ 1—
Załączniki prospekty i cyrkularze, broszurki i t. p. dla zamiejscowych prenumeratorów dla miejscowych prenumeratorów dziennika „ 2—
Przy kilkunastu zamieszczeniach insertów nadesłanego itp. udziela Administracja odpowiedniego rabatu.

PRENUMERATA „GŁOSU NARODU“ WYNOŚI W KRAKOWIE W ADMINISTRACJI: MIESIĘCZNIE K. 3-80. KWART. K. 11— POŁROCZ. K. 21— ROCZNIE K. 40—

Za odosłanie do domu w Krakowie, lub za przesyłkę pocztową do Austro-Węgier, Niemiec i Królestwa Polskiego dolicza się po 60 hal. miesięcznie. — Cena Nru wynosi w Krakowie: Wydanie poranne 12 hal. Wydanie wieczorne 8 hal. Na prowincji: Wydanie całodzienne 16 hal.

ADRES REDAKCYI I ADMINISTRACJI: KRAKÓW, ULICA ŚW. TOMASZA L. 35. TEL. REDAKCYI 190. — ADMIN. I DRUKARNI 3344. — TELEGR.: „GŁOS NARODU“ KRAKÓW.

ZAMAWIAĆ DZIENNIK MOŻNA:

Przez urzędy pocztowe, Agencje dzienników, lub też wprost w Administracji „Głosu Narodu“ w Krakowie.

WPLATY MOŻNA USKUTECZNIAC:

1) Przez Poczтовую Kasę Oszczędności Nr 23 993
2) Przez Filiję Banku Krajowego w Krakowie na rachunek bieżący Wydawnictwa „Głosu Narodu“
3) Przekazem pocztowym pod adresem Administracji „Głosu Narodu“ w Krakowie, ul. św. Tomasza l. 35.

Obrady Koła.

Dzisiaj zaczynają się w Krakowie obrady komisji Koła polskiego, które jutro odbędą pierwsze posiedzenie plenarne. Społeczeństwo nasze z zainteresowaniem wyczekało będzie sprawozdań o ich przebiegu, gdyż na bliższym i dalszym horyzoncie ukazują się sprawy ważne.

Do pierwszych zaliczyć trzeba kwestyę ekonomiczną, związane z przebiegiem wojny i ze zniszczeniem naszego kraju, który jako fort przyzwołkowy monarchii tak wiele ucierpiał. Skargom i żądaniom stad płynącym, daje opinia nasza wyraz codziennie, podnosząc, jak szerszymi są pierwsze i jak bezwzględnie winny być spełnione drugie. Mamy nadzieję, że obrady Koła będą i w tym kierunku silnym, stanowczym wyrazem opinii powszechnej — że reprezentacja postawiona z większym, niż dotychczas naciskiem akcentować to, co krajowi się należy i że postanowienia swe będzie umiała przeprowadzić.

Znaniem sytuacji politycznej, w jakiej Koło się zbiera, jest nietylko potrzebą, ale wprost koniecznością wyjaśnienia. Ostatnie rewelacje z komisji politycznej Koła, podane w formie uchwał, wzbudziły w społeczeństwie zdziwienie, zaprawione nawet niepokojem. Nie mogła bowiem podzielać uspokajająco wiadomości, iż Koło polskie jest pozbawione informacji autentycznych o stanie kwesty polskiej i że w styczniu z Królestwem dopiero wejść zamierza. Jedno i drugie było niespodzianką, która musiała wyrzucić silne wrażenie. I to nietylko w Galicyi. Za kordonem rosyjskim również musiano snuć na ten temat komentarze, a treść ich mało chyba była pożyteczną dla łączności duchowej między Królestwem a Galicyą. Jakkolwiekbyśmy oceniali pozytywne dane, jakie w tej chwili stosować można w ocenie sytuacji polskiej — chociażby co do najbliższej przyszłości — to konieczność porozumiewania się z Królestwem jest zbyt oczywista, aby ją udowodnić potrzeba. Nie idzie, naturalnie, o naciski czy popychanie w tę lub w ową stronę, nie idzie o narzucanie taktyki politycznej, lecz o wymianę wzajemnych informacji, a także o ciepły, serdeczny stosunek uczuciowy, którego — ze smutkiem wyznać trzeba — nie zawsze można było doszukać się w ostatnich czasach.

Niektóre wystąpienia publiczne grup czy grupek Królestwa tchnęły pewną jakby wyłączeniem dzielnicy — wyrażenia „egoizm“ używać nie chcemy — tak jak gdyby myśl o Galicyi nie unosiła się nad każdym poczynaniem po tamtej stronie dawnego kordonu. Może w tem tkwił osad niechęci, jaką budziły w Królestwie mentorskie omyłki naszych niektórych sfer i prądów politycznych, omyłki, które mogły — przyznajemy — zostawić po sobie pewną nieufność. Tem silniej wszakże ciąży na nas obowiązek, aby te niechętności naprawić i by najbliższa już przyszłość pozwoliła nawiązać z Królestwem stosunek duchowej jedności trwały, zdelny wytrzymać próby obciążenia, na jakie wystawiają go różne pogłoski, płynące z nich pesymistyczne dociekania, a nawet przedczesne rezygnacje.

Do tego jednak trzeba w istocie tych „autentycznych informacji“, których brak w Kole polskim tak zadziwił nasze społeczeństwo. Bo to jasne, że choć z Królestwem stosunki polityczne nawiązać, trzeba zjawieć się przed nim z konkretnymi, realnymi wiadomościami o położeniu. Jeżeli zaś kto wątpił, czy informacje takie wogóle dzisiaj mogą być uzyskane i Królestwu przedstawione, to i wówczas da się odpowiedzieć, że stwierdzenie negatywne tego stanu rzeczy również jest informacją: nawet bardzo cenną. Tem cenniejszą, że w atmosferze unoszą się ciągle hipotezy i pogłoski, które ogół przyprawiają o zrozumięcia nerwowe. Ze zaś zdrowych i silnych nerwów trzeba nam dzisiaj bardziej, niż kiedykolwiek, o tem dwóch zdań być nie może. Kto więc plotkom grunt odbiera, ten działa pożytecznie, bo skłania ogół do spokoju i umacnia go w trzeźwej ocenie sytuacji.

Wszystko zdaje się wskazywać, iż tym razem Koło polskie nie znajdzie się przed znakiem zapytania. Posiedzenie jutrzejsze zostało poprzedzone konferencją Dra Bilńskiego z ministrem spraw zagranicznych bar. Burianem, oraz następnym posłuchaniem u cesarza. Można więc oczekiwać w Kole polskim dyskusyj, wspierających się na jakiejś realniejszej podstawie, niż dociekania i przypuszczenia. Sądźmy, że rozprawy te winny przedostać się do wiadomości publicznej jak najobszerniej — o ile działające warunki pozwolą — gdyż i sto-

sunki wewnętrzne naszej reprezentacji politycznej winny się społeczeństwu wyjaśnić.

W ostatnim okresie pozostało z nich na zewnątrz wrażenie jak gdyby rozterki, różno w poglądach — nawet podstawowych. Dość przypomnieć np. ów atak „Czasu“ na „konspiracyę“ i jej system politycznego myślenia — atak, który najnie spodziewanej przenosił czytelników tego pisma w sam środek utartych konserwatywnych formulek, a wywołał gwałtowną ripostę „Naprzodu“, tak jak gdyby dwuletnie braterstwo broni miało zakończyć się spotkaniem na udeptanej ziemi. Widek był nieoczekiwany i musiał obudzić przypuszczenie, iż coś się mać i coś rozchwiewa — zasadniczo. Takich poszlak było więcej i byłoby pożądanym, aby się wyjaśniły. Nie będziemy podkreślać, iż jednolitość naszej reprezentacji co do poglądów zasadniczych i co do metod taktycznych jest pierwszym warunkiem wszelkich poczynić. Nie sądzimy bowiem, aby w tak niesłychanie skomplikowanych sytuacjach trzeba było przypominać komukolwiek abecadło politycznego myślenia. Byłoby zaiste zbyt smutnym. Opinia musi natomiast ufać, że reprezentacja Galicyi dojdą między sobą do porozumienia i znajdzie linię wspólną, która — sądząc z wielu oznak — chwilowo się zatara. Miejmy nadzieję, że tylko chwilowo, gdyż pamiętać trzeba, iż każda chwiejność w przedstawicielstwie naszego kraju odbija się na atmosferze meralnej zarówno u nas, jak za dawnym kordonem, że wszelki temu węzłowi między Galicyą a Królestwem, który wszystkie dobre instynkty narodowe każą teraz zaciskać jak najściślej.

O dobrą szkołę.

Otrzymujemy następujące uwagi:
Wszyscy ludzie głębszego umysłu, którym przyszłość narodu i jego dobre leżą na sercu, tak w chwilach uroczystych jak i codziennych głoszą, że wychowanie młodzieży jest najradkalniejszym zadaniem narodu — rzeczywistość jednak aż nadto dowodnie wykazuje, że tak w państwie jak i rodzinie a nawet i w szkole zupełnie inne walory na pierwszy plan się wysuwają.

Dylemat ten, trudny do rozwiązania, był i jest przedmiotem ustawicznych dyskusji prywatnych i publicznych, oraz artykułów, umieszczonych w czasopiśmie przez fachowców, lub ludzi dobrej woli. Mimo jednak wysiłków myślowych i koncepcyj czysto teoretycznej natury, nie uczyniono nic, co by nas do upragnionego celu zbliżyło mogło. Słyszeliśmy i słyszymy ustawicznie narzekania domu na szkołę — szkoły na dom, częstokroć słuszne, częstokroć przesadne, ale zło rzeczywiste, uznane przez jednych i drugich, istnieje nadal, wyrządzając nam wprost z nieubłaganą konsekwencją niepowetowane szkody.

Żywie głębokie przekonanie, że każdy obywatel ma prawo, a nawet obowiązek wniknąć w obecny stan rzeczy, przedstawiać go w prawdziwym, choćby przykrym świetle, a uświadomiwszy sobie braki czy błędy, dążyć w miarę możliwości i rozporządzalnych środków do coraz lepszego ujmowania sprawy najważniejszej — by przez to służyć wyższym celom i zagadnieniom — przed którymi stoi każdy żywy naród.

Szkolnictwo obecne (mam tu na myśli przedewszystkiem szkoły średnie) mimo wysoko pojętych założeń, nie spełnia swego zadania tak, jakbyśmy tego pragnęli; trudno się pod tym względem ludzi. Jest faktem, stwierdzonym przez cały szereg ludzi wybitnych, że chociaż mamy tak wielką ilość szkół średnich, chociaż mamy ogromne zapasy absolwentów rosnące z roku na rok — mimo to daje się dotkliwie odczuwać brak ludzi, kwalifikujących się na stanowiska odpowiedzialne, jakkolwiek zapotrzebowanie jest znacznie mniejsze od ich naturalnego przyrostu. Procent materiału doborowego jest tak mały, że stanowczo nie wystarczy naszym dziś tak bardzo skromnym potrzebom. Powołam się tu na opinię Uniwersytetu krakowskiego, który przed niedawnym czasem orzekł, że materiał jak i przybywa ze szkół średnich, nie jest bynajmniej pierwszorzędny.

Smutna to prawda — ale prawda, za którą odpowiedzialność musi spaść na szkołę — chociaż i dom nie jest tu bez winy. Młodzież opuszczająca mury szkolne wynosi ze sobą bez własnej winy pierwiastki choroby społecznej, której bardzo wybitne symptomy deprecjonują wartość nas samych u siebie a jeszcze w większym stopniu u obcych, którzy z natury rzeczy są zawsze surowszymi sędziami naszych błędów.

Jakież wprost jaskrawo występuje u nas już od najmłodszych lat lekceważenie praw i przepisów, brak sumiennosci i dokładności w wypełnianiu obowiązków, zanik oszczędności, tej kardynalnej zasady zdrowej gospodarki.

Jakież codziennym zjawiskiem jest pogarda pracy ręcznej, niechęć granicząca ze wstrętem do zawodów praktycznych. Zbyt widocznym jest u nas brak ludzi o silnych rysach charakteru w znaczeniu dodat-

niem, brak przedsiębiorczości i uzasadnionego ryzyka w przedsięwzięciach.

Z takimi kardynalnymi błędami wchodząc w życie jednostki te z tytułu swego wykształcenia, wywierają wpływ na społeczeństwo, które niestety w znacznej swojej większości tomi samymi odznacza się cechami.

Czy jednak szkoła obecna ponosi w ośrodku odpowiedzialność za ten stan rzeczy i czy można badać do pewnego stopnia zlewu zapanie? Oto pytania, które mimowolnie się nasuwają.

Niesprawiedliwym byłoby ten, któryby chciał całą odpowiedzialność zepchnąć na szkołę. Wprawdzie występuje tu zasadniczy brak odpowiedniego przygotowania i wykształcenia pedagogicznego adeptów stanu nauczycielskiego na Uniwersytetach — gdyż obecne katedry pedagogii zadania swego spełnić nie mogą — oraz powierzanie wychowania jednostkom, nie posiadającym często danych do tego trudnego i odpowiedzialnego zadania; braki te do pewnego stopnia wynagradza szereg jednostek swoim zapałem i chęcią służenia sprawie jak najlepiej.

Dom zaś, z bardzo nielicznymi wyjątkami, nie tylko że ze szkołą nie współdziała, ale niekiedy dość często nieufnością swoją wprost szkodzi i paraliżuje pracę wychowawców. Za inne braki, jak przepiętnia i nieodpowiednie umieszczenie, odpowiedzialność ponieść musi państwo.

Czy możliwe jest jednak osiągnięcie lepszych rezultatów w obecnych warunkach? Sądzę i wierzę że tak, jeśli celowość wychowania zdąży będzie konsekwentnie do urobienia „człowieka“ w całym tego słowa znaczeniu — człowieka z charakterem.

Celowość ta nie może jednak polegać wyłącznie na pewnym zakresie prawnie wymaganej wiedzy, jako jedynym i ostatecznym celu szkolnictwa. Be przecie formy greckie, czy łacińskie, zjawiska historyczne, czy formuły matematyczne, jakkolwiek są konieczne do ogólnego wykształcenia, nie mogą żadną miarą być wystarczającymi do urobienia jednostki, którejby czynny, praca i wewnętrzna wartość sama w sobie przedstawiała walory dodatnie — tego się nauczaniem form i faktów nie osiągnie. Tu koniecznym warunkiem jest świadomość jasna celu wychowania u ciała pedagogicznego, jego odpowiedzialnie przygotowanie i konsekwentne postępowanie. By urobić jednostkę o walorach dodatnich, które reprezentować będą: pracowitość, sumiennosc, dokładność, oszczędność, chęć służenia dobru powszechnemu i t. p. Od tych rzeczywistych zalet jednostek, zależy wartość nas samych jako społeczeństwa, nasza siła. Od tych cnót zależy uznanie ludów postronnych, które przed faktycznym stanem rzeczy czola uchylić muszą — a czego nie da się osiągnąć wmałowaniem w siebie cnót, których nie posiadamy.

Jak jednak cel ten w obecnych warunkach osiągnąć?

Oczywiście trudno tu myśleć o reformie szkolnictwa choćby na mniejszą skalę, wobec narzuconego z góry planu naukowego przez władzę centralną i braku w tym względzie jakiegokolwiek samodzielności, zresztą nie byłoby to rzeczą łatwą wobec ogromu pracy i trudności zewnętrznej natury. Mam na myśli zakłady wzorowe, z obecnie istniejącym planem, w których decydującym czynnikiem byłoby dobór grona; wychodzą bowiem z założenia, że o ile nawet najpiękniejszy plan, powierzony ludziom nieodpowiednim, spełnia na niczem, tak z drugiej strony twierdzim, że ludzie dzielni, oddani gorąco sprawie, odpowiednio dobrani i pod odpowiednim kierownictwem, nawet wśród trudnych warunków mogą dokonać rzeczy wprost wielkich. Zakłady takie powinny istnieć w miastach większych, gdzie jest większy wybór młodzieży chętelnej i pilnej.

Szkoły prywatne mogłyby tu wprawdzie oddać wielką przysługę, ale niestety nie mówiąc o innych warunkach, nie odznaczały się one dotychczas w tym kierunku żadną inicjatywą. Na stworzenie zaś takiej szkoły wzorowej prywatnej, dziś nie znalazłoby się odpowiednie fundusze.

Pozostaje więc jedyny sposób nie natrafiający — moim zdaniem — na zbytne trudności; skompletowanie jak najszczęśliwszego w pewnych z góry upatrzonej zakładach rządowych grona, którego członkowie dawaliby gwarancję, że pójdą po tej linii wytycznej, którzy będą głosicielami wyżej przytoczonych zasad nie tylko słowem, ale przykładem i pracą dokonaliby tego, że owe kardynalne postulaty wychowania, weszłyby wprost w krew wychowanków i stałyby się ich koniecznością życiową. Jeden lub dwa takde zakłady przyniosłyby społeczeństwu więcej korzyści niż cały szereg szkół, przedstawiających pod tym względem poważne braki. Zakłady takie podniosłyby nadto w wysokiej mierze zaufanie społeczeństwa do szkoły — dziś tak chwiejne — oraz stałyby się przykładem dla szkół innych; natomiast byłyby rodzajem akademii dla zdolnych adeptów sztuki wychowywania, którzy współpracując obowiązkowo pod kierownictwem najlepiej ukwalifikowanych fachowców byłiby ich następcami i dalszymi głosicielami tej idei.

Obt tych kilka skromnie pomuszonych myśli, znalazło praktyczne zastosowanie na użytek społeczeństwa i narodu.

Dr Józef Krajewski.

Sól.

Wiedeń, 30 września.

W ostatnich dniach brakło w Wiedniu soli. W czasach, gdy ziemniaki i jarzyny stanowią najdroższy pokarm, brak soli odczuć musi każdy w dwójnasób. — Tem też większe uznanie należy się Wydziałowi krajowemu galicyjskiemu, który mimo najróżnorodniejszych przeszkód wynikających ze stanu wojennego, spełniał najsumienniejszy swój obowiązek, chroniąc ludność od braku soli i od wyzysku ze strony niesumiennej konkurencji. Zadaniu swemu mógł jednak Wydział krajowy podołać tylko przez ponoszenie znacznych ofiar pieniężnych. Wydział ponosił te ofiary w przedświadczeniu, że bonifikacja rządowa pozwoli mu na przetrwanie czasu najkrytyczniejszego i w tem słusznym przekonaniu, że fundusze zapasowe solne służą mając własnie na cele ratowania sytuacji w chwilach podobnych, jak dzisiejsze warunki wojny wytworzone.

W akcyi swej, dyktowanej wyłącznie względami na dobro ogółu, nie mógł naturalnie z góry zachować się z możliwością, że wojna tak długo potrwa. Zmienione z gruntu warunki zmuszają obecnie do szukania nowych dróg, któreby zapobiegły wyczerpaniu się funduszy zapasowych i zapewniły trwałe uzdrowienie. Obywatelskim stanowisku Wydziałowi świadczy fakt, że Wydział nie myśli proponować rządowi podwyższenia ceny soli. Wniosek podobny byłby zapewne najłatwiejszym wyjściem z trudnej obecnej sytuacji, a doradzenie tego środka harmonizowałoby ze zjawiskiem dzisiaj powszechnym, zwłaszcza przy artykulach codziennego spożycia. Wydział krajowy nie chce jednak do podwyższenia ceny soli dopuścić, gdyż zależy mu przede wszystkim na tem, by produkt spożywczy o charakterze bezwzględnie powszechnego zapotrzebowania, jakim jest sól, a którym bezpośrednio opiekują się kraj i rząd, pozostał i nadal tanim i dostępnym artykułem.

Wydział krajowy stojący z mocy swego urzędu na straży interesów ludności, przywiązuje jak największą wagę do utrzymania w pełni obecnej organizacji solnej, opartej na ujednostajnieniu cen w drobnej sprzedaży. Dla wprowadzenia w życie tej organizacji, rząd w roku 1908 idąc za uchwałą Rady państwa poniósł ofiary w formie przyznanej Wydziałowi krajowemu bonifikacji i przekonał się, że to, co ofiarami rządu stworzono, przyniosło — jeśli ta sprawę ujmijemy cyfrowo — efekt o wiele większy, niżli kwota przez skarb państwa na ten cel w formie bonifikacji przeznaczona. Tego stanowiska broni i teraz Wydział krajowy i jest zdania, że rząd powinien w przyznaniu dalszej bonifikacji uznać środek najodpowiedniejszy, by umożliwić Wydziałowi krajowemu i nadal sprzedawanie soli opakowanej w całym kraju po jednolitej cenie 20 groszy za 1 kilogram.

Domaganie się dalszej bonifikacji po 2 korony, względnie przy soli kamienniej bocheńskiej mieszanej po 3 korony na jednym cennarze metrycznym niesprawiedliwionem jest tem, że wszystkie materiały, świadczenia i czynności, które swego czasu stanowiły podstawę do przyznania bonifikacji, już od długiego czasu podlegały conajmniej dwukrotnie. Dla przykładu nadmieniam tu należy choćby o sprawach, które dziś w obrębie całego gospodarstwa społecznego stały się bardzo dotkliwymi i są może najważniejszymi powodami chronienia wielu gałęzi życia. Jest to mianowicie sprawa przewozu kołmi i robotnicza. Ceny przewozu wzrosły do cyfr niebywałych, a robotnicza obok zdrożenia jakościowo równać się nie może z dawną wydajnością. Lecz spedycywa solna podrożala i ze względu na podnoszenie opakowania, jak nie mniej wobec braku worków.

Dalszym środkiem, któryby przyczynił się nader skutecznie do zwalczania bezsumiennej konkurencji, byłoby umożliwienie Wydziałowi krajowemu zakupu soli szybkowej bocheńskiej i oddanie mu 1/10 części zapotrzebowania krajowego w soli stołowej z warzeli wielkiej. W czasach normalnych Wydział posiadając sprawną kontrolę, mógł skutecznie zwalczać wszelką konkurencję w kraju. W dzisiejszych anormalnych warunkach walka z konkurencją jest silnie utrudniona. Powodem zaś najgłośniejszym rozpanoszenia się konkurencji był fakt, że konkurencja rozporządzała solą lepszą, aniżeli Wydział krajowy, ten bowiem miał do dyspozycji z Bochni sól mieszaną, a w Wieliczce przeważnie bardzo złą sól drugiej sorty, natomiast konkurencja rozporządzała solą stołową wielką i szybkową bocheńską.

Dziwnem to się wyda, a jednak prawdą jest, że Wydział krajowy, ten jedynie właściwy sprzedawca soli w kraju, powoływał do usług dla jego własnie dobra przy równoczesnym strzeżeniu dochodów państwa z soli płynących, traktowany jest pod względem dwóch lepszych gatunków soli gorzej, niżli przypadkowy choćby handlarz, chwytający się dozwolonego interesu, przy którym uśmiecha się mu zysk nadobny. — W tym kierunku zajęć powinna zasadnicza zmiana jak najrychlej, gdyż Wydział krajowy powinien rozporządzać i solą lepszą w tej ilości, w jakiej jej ludność od niego żąda.

O wnioskach, jakie Wydział krajowy przedstawił ministerstwu skarbu, poinformowane jest dokładnie prezydium Koła polskiego; dołoży ono niewątpliwie starań, by przekonać rząd o słuszności i użyteczności poczynionych przez Wydział krajowy propozycji.

Akcyja współdzielcza na Podhalu.

Ze wszystkich powiatów naszego kraju dochodzą coraz głośniejsze skargi na nadużycia obcych spekulatorów, wyzyskujących wyjątkową koniunkturę wojenną w sposób kolijujący z ustawami wydanymi na obronę konsumentów. Jak grzyby po deszczu wyrastają nowe zastępy pośredników handlowych, wiskają się we wszystkie dzielnice handlu, i śmiało twierdzą, że nie ma dzisiaj miasteczka i wioski w kraju, któreby były wolne od tej klęski, dotykającej zarówno niezorganizowanych producentów, jak i konsumentów, nieprzygotowanych do walki o byt, nieudolnych, apatycznych, znoszących z rezygnacją drożyznę i wyczekujących pomocy od rządu.

Wśród tych smutnych warunków, każda akcyja lokalna zmierzająca do usunięcia niezdrowego pośrednictwa przez zrzeszenia producentów i ułatwienie im bezpośredniego zetknięcia się ze zrzeszeniami konsumentów, jest objawem wielce pożądanym i zasługującym na omówienie w prasie, gdyż w ten sposób dochodzą do wiadomości ogółu, przyczyni się do rozbudzenia naszego spiętego społeczeństwa i zachęci do naśladowania dobrego przykładu.

Akcyję taką powołał do życia w powiecie nowotarskim nowy kierownik starostwa p. Psarski, stwarzając „Powiatową Centralę handlową w Nowym Targu” jako osobny oddział istniejącej już i znanej ze swej użyteczności „Spółki rolniczo-handlowej Podhale”, pozostającej pod kierownictwem p. A. Nowakowskiego.

Zadaniem Centrali jest z jednej strony dostarczenie ludności wiejskiej po cenach hurtowych nasion, nawozów sztucznych, paszy, cukru itp., z drugiej zaś strony ułatwienie rolnikom zbytu nabiału, masła, sera, jaj, drobiu, owoców itp. do miast, przy równoczesnym wykluczeniu nieuczciwych pośredników i lichwą żyjących handlarzy.

W reskrypcie starostwa, rozszanowanym przed kilkoma dniami do wszystkich zwierzchności gminnych i przelozonych obszarów dworskich podniesiono, że akcyja spółdzielcza jest usuwaniem zdrowego społeczeństwa, że celem jej jest usunięcie pośredników, którzy dla zysku osobistego wykupują na targach oraz po wsiach chodzą do domów do domów towary spożywcze, i nie troszcząc się o to, że wygładzają konsumentów w powiecie, wywożą towar tam, gdzie go mogą sprzedać z największym zyskiem.

Organizacja „Centrali handlowej” polega na tem, że w każdej wsi powiatu ustanawia się „składnik”, z którego członkowie gminy przy współudziale duchowieństwa i nauczycielstwa, którzy to składnicy będą nabywali miejscowe produkty za gotówkę po cenach każdorazowo przepisanych i będą je odsyłać do centrali w Nowym Targu, względnie do filii w Zakopanem, Czarnym Dunaju lub Krościenku. Składnicy otrzymują stosowne legitymacje i za trud swój wynagrodzenie zależnie od ilości i jakości zakupionego towaru. Nieuprawnieni pośrednicy i handlarze domokrężni, zwłaszcza zaś wykupujący na drogach i po domach jaja, masło itp. po cenach wyższych, ponad ceny oznaczone, mają być przez policję gminną przystrzyżeni i odstawieni do najbliższego posterunku żandarmerji.

Centrala i filie sprzedają miejscowe produkty w pierwszym rzędzie miejscowym konsumentom, zaś nadwyżka pozostająca po zaspokojeniu miejscowego zapotrzebowania, które obecnie znacznie wzrosło z powodu przybycia do powiatu ludności ewakuowanej ze wschodniej części kraju, przeznaczona jest na aprowizację Krakowa. Odbiorcą ze strony Krakowa będzie biuro aprowizacyjne miejskie, oraz związek ekonomiczny urzędniczy, a celem nawiązania stosunków handlowych odbyły się u p. starosty Psarskiego konferencje z wiceprezydentem miasta, p. Rollem, oraz prezesem związku urzędniczego p. Drem Langiem.

Powołana przez p. Psarskiego do życia organizacja ma jeszcze tę dobrą stronę, że nie tylko nie krępuje wolności sprzedaży artykułów spożywczych na targach, lecz ułatwia ten sposób handlu, z tem atoli zastrzeżeniem, że sprzedaż na targach ma służyć dla miejscowej konsumpcji, nie zaś dla wygody eksporterów zjeżdżających się celem wykupu towaru i podbijających ceny w nadziei osiągnięcia lichwarskich zysków przy sprzedaży towaru poza krajem.

Także istniejące już w kilku gminach powiatu organizacja zbytu jaj, założone z inicjatywy p. Zduniówny i X. Szechonia, mające swą siedzibę w Rabie Wyżnej, a pozostające w stosunku handlowym z krakowskim Związkiem urzędniczym, zostają nadal utrzymane jako osobna filia Centrali nowotarskiej, i będą pracowały w tym samym zakresie, jak dotychczas, stanowiąc częścią składową założonej obecnie z inicjatywy p. Psarskiego „Centrali handlowej”, obejmującej cały powiat i wszystkie towary miejscowej wytwórczości.

Spodziewać się należy, że za przykładem p. Psarskiego pójdą inne starostwa, w pierwszym zaś rzędzie powiaty najbliższe, jak myślenicki, nowodworski, żywiecki i limanowski, gdyż wspólne, jednolite akcyje zapobiegnie karygodnej działalności pośredników, którzy wyrzuceni z jednego powiatu, obierają sobie siedzibę na granicy najbliższych powiatów i siad zarzucają sieci na teren, z którego ich wyzuto.

Składki z powodu uchwały Rady miejskiej.

Por. Henryk Tomowicz 5 K 60 h na K. B. K., Solidaryzując się z artykułem G. W. X. L. Bira na sieroty po legionistach 20 K.

W myśl poglądu, że prasa powinna zawsze stać na straży praw narodu i etyki ludzkiej, mniejszym składam dziennikowi z Przemysła za artykuł „Gdzie wstyd?”, dziennikowi „Głos Narodu” za umieszczenie tego artykułu w swoim piśmie i otwarcie dyskusji w tej kwestji, z przyzwoleniem datków na cele dobroczynne — stosując się do powyższego, składam na fundusz wdów i sierót po legionistach 10 K. Aleksander Zajackowski K.

M. N. na K. B. K. 30 K, Solidaryzując się z artykułem G. W. na pośrednictwem X. Bielańskiego z Brzozowa: A. Dobrowolski 1 K, M. Krajewski 1 K, J. Rysz 1 K, St. Bielański 1 K, St. Bodurek 30 h, W. Borek 1 K, St. Mariu 1 K, Dr W. Majcher 1 K, St. Szajna 1 K, St. Pająk 1 K, X. Loch 2 K, X. Szpila 1 K, X. Bielański 5 K, razem 17 K 30 h.

Wyrażając pełne solidaryzowanie się z art. G. W., jakoteż głębokie zadowolenie, iż znalazł się odłam społeczeństwa, który odważnie występuje przeciw uchwałom sławnej Rady miasta Krakowa, załączamy na K. B. K. 5 K, Tomaszowie Ujejscy z Chlewick. Olga Horodyska

2 K, A. Ujejska 2 K, X. M. Rojek z Ochotnicy dla biednych miast Krakowa 10 K.

Solidaryzując się z głosami oburzenia przeciw uchwałom radców miasta Krakowa, którzy na pierwszym posiedzeniu Rady zajęli się przedewszystkiem podniesieniem pensji prezydenta, składają do K. B. K. na wdowy i sieroty po legionistach Oficerowie 3. baterji 11. pułku ciężkich dział polnych 14 K.

Dopatrując się w art. G. W. zdrowego, szlachetnego odruchu przeciw szkodnikom godności narodowej, składam na osierociła dzieci polskie przez K. B. K. 20 K, Dr Ignacy Pietrzycki.

Na intencje upamiętania się „Wielkości Krakowskich” składa Dr Aleksander Hiener z Jasła z ubieranej kwoty na K. B. K. 100K, na Miejsce Piastowe 82 K.

Przyłączam się do głosów oburzenia z powodu pamiętnej uchwały Rady miejskiej i składam na K. B. K. 5 K, Stanisław Buryan, chorąży 16. p. o. k., Mikołaj Dronowicz z Nowego Sącza na K. B. K. 2 K.

Maryja Gejstrowt-Bernatowiczówna, przewodnicząca ewangelickiego stowarzyszenia niewiast 10 K na rzecz K. B. K. dla rodaków dotkniętych klęską wojny, jako wyraz oburzenia i smutku z przyczyny uchwały Rady miasta stołecznego Krakowa w czasie gdy naród nasz przechodził tak ciężkie chwile i dotknięty jest tyłoma klęskami.

Na tych, którym nie ma kto uchwałić emerytury Stan. Krzanowski 2 K, Grono Nauczycielskie w Targowisku 2 K, X. Michał Kuc 1 K, razem 5 K.

Solidaryzując się z ogólną opinią, dla wdów i sierót po legionistach A. Kapiszewska z Zakopanego 5 K.

Wielką krzywdę wyrządzą krajowi i polskości były prezes Koła polskiego w Wiedniu, a obecnie jeszcze prezydent ukochanego Krakowa wraz z większością, niestety, radnych miasta. Oby Bóg nas ochronił od takich uchwał postępów i rumieńców. Podzielając zapamiętanie wyrażone w art. G. W. „Gdzie wstyd?”, przesyłam na K. B. K. 20 K, Adolf Cieński.

„Honor cui honor”

Krakowskiej Radzie miejskiej wyrządono ciężką krzywdę. Jakże można, z prof. Dąbrowskim, powątpiewać o przejęciu się enotami obywatelskimi Ojędz naszego grodu, albo zgoda „z ludźkami z Poznania” przezywać mamelukami tych mężów, którzy ilekroć wchodzą na arenę walki o swe najświętsze przekonania, czytają nad bramą wchodową w magistracie wyrzute złotem wspaniale hasło:

PRÆSTANTIBUS VIRIS
NEGLIGERE VIRTUTEM
CONCESSUM NON EST,

co podobno znaczy, że „mężom rządzącym nie wolno nie dbać o cnotę!”

Na znak tedy protestu przeciw takiemu w szkalowaniu takich mężów, którym takie przyświecają hasła i którzy takie uchwały emerytury, w świętem oburzeniu na takie targanie się „pauprów i awanturników” na takich „twórców” Wielkiego Krakowa — grono młodzieży akademickiej, ślubując, że zawsze wzniosłych trzymał się będzie hasła, składa niniejszem na cele konserwacyi owego napisu w magistracie krakowskim oszczędzoną z zaniechanaj wycieczki kwotę koron piętnaście (15 K).

Gdyby się jednak okazało, że napis ten, w przeciągu 14. dni od daty dzisiejszej ani naprawy, ani konserwacyi nie będzie potrzebował — kwota ta przechodzi na rzecz K. B. K.

KRONIKA.

Kalendarzyk kościelny. Dziś w poniedziałek śś. Ludgara i Teofila. — Jutro we wtorek śś. Gerarda i Ewalda.

Kalendarzyk astronomiczny. Wschód słońca rozpocznie się jutro o godzinie 5 min. 42; zachód przypada o godzinie 5 min. 16. Długość dnia godzim 11 min. 33.

Z miasta.

Uroczysta procesja Różańcowa. Doroczna procesja Różańcowa z kościoła OO. Dominikanów odbyła się wczoraj po południu po rynku krakowskim. Przewodził ją X. Biskup Anatol Nowak w asystencji XX. kanoników i bardzo liczne duchowieństwo. Procesji towarzyszyło kilkanaście tysięcy wiernych, mimo zimna, jakie panowało cały dzień wczoraj. Po powrocie do kościoła podniesiono kazanie wygłosił O. Kazimierz Wiśniewski, przeor OO. Karmelitów na Piasku wobec tysięcy słuchaczy, którzy z wielkim skupieniem wysłuchali pełnego żarliwości kaznodziel. Kościół OO. Dominikanów do godziny 9. wieczorem zapelniony był wiernymi.

Namiestnik gen. bar. Diller bawił wczoraj w naszym mieście w sprawach urzędowych. Wieczorem p. Namiestnik wyjechał do Białej.

Aprowizacja Krakowa. W gmachu starostwa krakowskiego odbyło się wczoraj pod przew. delegata Dra Fedorowicza zwykłe niedzielne zebranie Komisji aprowizacyjnej. Wedle sprawozdań przedstawicieli zarządu miasta, aprowizacja miasta w ciągu minionego tygodnia nie doznała żadnej zmiany na lepsze. — Zapasy mąki znajdujące się w administracji gminy, są na wyczerpaniu. Nowe transporty nadchodzą w niedostatecznej ilości, wskutek czego miastu grozi brak chleba. Trudności powiększyło zniszczenie młynów powiatowych, podczas gdy młyny główne zajęte są wymielaniem na potrzeby zarządu armii. — Dówóz ziemniaków nie doznał żadnej poprawy, import z Królestwa jest wzbroniony, Galicyę zaś eksploatują obecnie na potrzeby Wiednia i innych miast monarchji. Aby zachęcić producentów do dowozu ziemniaków na targ krakowski, zarząd miasta projektuje znaczne podniesienie ceny tego artykułu. — Spęd byłby i trzody na targowicy miejskiej wskutek świąt żydowskich był niedostateczny, a ceny nierogacizny doznały zwyżki. Kraków odczuwa też coraz dotkliwiej w y w ó z nierogacizny z kraju. — Zaopatrzenie miasta w węgiel i naftę przedstawia się również bardzo niepomyślnie. O węgla pisaliśmy przed tygodniem — żadna zmiana na lepsze nie zaszła. Komunikat centrali handlowej — twierdzący, że Kraków nie potrzebuje się obawiać braku węgla, jak to na posiedzeniu Komisji podnoszono — jest w treści swej wręcz z prawdą niezgodny, a cyfry w nim podane — są fałszywe. Faktycznie bowiem Kraków prawie o połowę mniej węgla otrzymał, niż Centrala podaje. — Nafta z dniem 20-go września zajęta została przez państwo i będzie wedle zapasów między poszczególne kraje rozdzielana, a ponieważ zapasy są skromne, więc daleko idącą oszczędność konieczna. — Na ogół zatem aprowizacja Krakowa przedstawia się coraz mniej pomyślnie.

Z teatru im. Juliusza Słowackiego. Dzisiaj „Lekko-myślna siostra” Wł. Perzyńskiego, która wzniesiona po kilkunajdziesiątce spotkała się w ubiegłym tygodniu z tak

żym przyjęciem. Świątna obsada, jaką tworzą pp. Bednarewska, Sołska-Grosserowa, Zarzycka, oraz panowie: Feldman, Stanisławski, Trzywdar i Mierzejewski zapewnią tej komedji trwałe u nas powodzenie.

Jutro powtórzenie sobotniej premiery K. Zalewskiego „Przed ślubem”, przyjętej entuzjastycznie na obu pierwszych przedstawieniach.

We środę „Zabusia” G. Zapolskiej z pp. Jarszewska, Luszczkiewicz, Górska i Kosmowska, oraz Szyborska, Feldmanem i Brzeskim w rolach głównych.

Z miejskiego teatru ludowego. Dzisiaj „Księżniczka czardasza” E. Kalmana z pp. Krajewską, Harasimowicz i Müllerem w partjach głównych, jutro historyczna sztuka Józefa Szujskiego „Halszka z Ostroga” tak życzliwie powitana w obecnym wzniesieniu na scenie ludowej.

We środę melodyjna operetka Straussa „Dookoła miłości”, która zdobyła u nas tak wielkie powodzenie, dzięki doskonałemu wykonaniu.

O wywóz śmieci i popiołu. Z przydyum centralnego Związku Towarzystw właścicieli realności w zachodniej Galicyi komunikują nam: Właściciele realności w dzielnicach przylączonych opłacają podwójnie należność za wywóz śmieci i popiołu z domów. Do roku 1907 każdy właściciel domu obowiązany był własnym kosztem wywozić z domu śmiecie i popiół, co w praktyce czynili albo stróże domu we wózkach ręcznych, albo też najmował właściciel furkę, która co pewien czas wywóz uskuteczniała. Od 1. stycznia 1907 r. przejęła gmina na siebie wywóz śmieci i popiołu ze wszystkich realności w Krakowie położonych, udając to do wiadomości obwieszczeniem, na zasadzie uchwały Rady miejskiej z dnia 19. listopada 1916 r., które powiada, że „od dnia 1. stycznia 1907 r. gmina przejmuje na siebie obowiązki wywozu popiołu i śmieci domowych ze wszystkich realności, w obrębie miasta Krakowa położonych, opłacających podatek czynszowy gminny”.

Do 1907 r. opłacali właściciele realności tytułem podatku gminnego 2½% od czynszu brutto, ze względu na znaczne wydatki na Zakład czyszczenia miasta spowodowane objęciem wywozu śmieci przez gminę, podwyższono od 1. stycznia 1907 r. podatek gminny na 5%. Jakkolwiek podwyższony na 5% podatek gminny opłacają wszyscy właściciele realności w Krakowie położonych i to tak w starym Krakowie, jak w dzielnicach przylączonych, wobec tego wszyscy mają prawo korzystania ze świadczeń ze strony gminy. Zakład czyszczenia miasta jednak z domów położonych w dzielnicach przylączonych nie wywozi śmieci i popiołu, lecz żąda gmina, aby tamtejsi właściciele realności opłacali gminie oprócz pobieranego 5%-go podatku gminnego nadto osobne opłaty za wywóz (opłata za wywóz 1 raz na tydzień z jednej skrzynki wynosi rocznie 8 K). Podjęcie się tego wywozu za osobną opłatą zależy jednak nadto od uznania i woli gminy, o ile gmina tego się nie podejmie, zmuszeni są właściciele sami starać się o wywóz. Nie ulega wątpliwości, że właściciele realności położonych w dzielnicach przylączonych są pokrzywdzeni i niesłusznie muszą oprócz 5%-go podatku gminnego ponosić nadto jeszcze osobne opłaty. Opłaty te w dużych domach, gdzie mieszka dużo lokatorów, mieści się kilka lub kilkanaście skrzynek, z których trzeba dwa lub trzy razy tygodniowo w zimie nawet i codziennie śmiecie i popiół wywozić, są bardzo znaczne. Z domu n. p. o. dochodzie brutto 2000 K. wynosi podatek gminny 5%-tomy 100 K, a nadto musi opłacać właściciel za wywóz i raz na tydzień z każdej skrzynki po 8 K rocznie.

Celem obrony przed dalszym krzywdzeniem właścicieli realności w dzielnicach przylączonych, i wydania zarządzenia wywozu śmieci i popiołu przez Zakład czyszczenia miasta, udała się dnia 27. września b. r. do wicepr. rady dw. Sarego deputacja centralnego Związku Towarzystw właścicieli realności w zachodniej Galicyi, w skład której wchodził: przewodniczący 8. związków katolickich właścicieli realności istniejących w dzielnicach przylączonych, a mianowicie pp. inż. Barański, Bujas, Matz, Morawski, Olewiński, Prus, Radwanek i Dr Skrzyński, z prezesem Drem Mussilem, który przedstawił cel przybycia deputacyi i zażądał w imieniu dzielnicy przylączonych, aby gmina jak najprędzej odpowiednio zarządzenia wydała. Wicepr. Sare uznał słuszność żądań właścicieli realności i zapewnił, iż gmina zajmuje się właśnie reorganizacją Zakładu czyszczenia miasta, celem objęcia także wywozu śmieci i popiołu z dzielnicy przylączonych i jest nadzieja, że Zakład czyszczenia miasta mimo wielkich trudności, braku koni i t. d., jeżeli nie odrazu, to w niedługim czasie rozpocznie wywóz choć z dzielnicy najbliższej położonych.

Wielka defraudacja w krakowskich Komisjach zasiłkowych. W ubiegły piątek rozesył się w mieście pogłoski, że w powiatowych Komisjach zasiłkowych dla miasta Krakowa, mających swe biura w gmachu magistratu, wykryto wielkie nadużycia finansowe. Pogłoski okazały się, niestety, prawdziwe. Zajęty w Komisji II. dyetaryusz namiestnictwa dwudziestokilkuletni Jerzy M. od dłuższego czasu, przypuszczalnie od roku, wystawiał arkusze platnicze na zmniejszone nazwiska rodzin rzekome powołanych do służby wojskowej, arkusze te opatrywał sfałszowanym podpisem przewodniczącego Komisji (urzędnika namiestnictwa) i pieczęcią Komisji, a następnie wraz ze sfałszowaną również asygnowaną przedstawiał w filjalnej Kasie krajowej, mieszczącej się w gmachu starostwa, gdzie pobierał znaczne sumy jako zasiłki. Kasa wypłacała mu rzekome zasiłki, ponieważ na „arkuszach platniczych” wystawionych z wszelkimi cechami formy urzędowej, a więc autentyczności, wpisywał swoje nazwisko jako upełnomocniony do odbierania zasiłku. Defraudant był ponadto obojętnie znany urzędnikom Kasy, tem łatwiej więc mógł ich wprowadzać w błąd. W ostatnim czasie jednak znaczna ilość „arkuszów platniczych” w rękach owego pana, która ponadto się powiększyła, wydała się podejrzana urzędnikom Kasy, którzy w następstwie tego zażądali wyjaśnień w Komisjach. Tu wyszło na jaw, że arkusze są sfałszowane. — Nadużycie ujawnione zostało w piątek. Przeprowadzona natychmiast rewizja w Komisjach i w Kasie filjalnej wykazała, że nadużycia uprawiane były na wielką skalę. O wynikach rewizji zawiadomiono natychmiast namiestnictwo i uczyniono doniesienie do Dyrekcji policyi, która wdrożyła śledztwo. Tymczasem defraudant z dniem 19. września b. r. zniknął z Krakowa i niewiadomo, gdzie przebywa. Dotychczasowe śledztwo ustaliło, że ogólna suma pobranych w sposób powyżej przedstawiony w Kasie filjalnej pieniędzy wynosi pięćdziesiąt kilka tysięcy koron. Pieniądze te w przeważnej części obrócone zostały na cele wesolych zabaw, kobiety, karty i wycieczki do Wiednia, Zakopanego i t. d. Śledztwo trwa w dalszym ciągu i przynosi coraz nowe szczegóły. Do Krakowa przybył również przewodniczący Krajowej Komisji zasiłkowej Adam bar. Konepka, sekretarz namiestnictwa, który przeprowadzał na szeregowe badanie czynności krakowskich Komisji zasiłkowych, w celu ustalenia faktycznego stanu rzeczy. Śledztwo potrwa zapewne czas dłuższy.

Z Polski i ze świata.

Zamknięcie powiatu nowotarskiego dla uchodźców. Kierownik starostwa w Nowym Targu p. Panaski, ze względu na trudności aprowizacyjne, ogłosił następujące zarządzenie:

1) Zasadniczo zabrania się stałego osiedlenia się obcych (uchodźców wojennych) w którejkolwiek gminie tutejszego powiatu. — 2) Pobyt dłuższy we wszystkich gminach tutejszego powiatu niż przez 3 dni, zaś w gminach Nowy Targ, Zakopane, Poronin, Szczawnica, Witów, Czarny Dunajec, Krościenko ponad dni 8 jest dla uchodźców wojennych dopuszczalnym tylko za specjalnym zezwoleniem c. k. Starostwa. — 3) Osoby ze wschodnich okolic Galicyi przybywające do miejsc klimatycznych tutejszego powiatu w celu kuracyi, muszą wykazać się w Urzędzie gminnym względnie w Stacji klimatycznej specjalnym świadectwem lekarskim, wymieniającem daną miejscowość tutejszego powiatu, jako dla kuracyi niezbędną, a nadto dostatecznymi środkami do życia i prowadzenia wskazanej kuracyi. — 4) Naczelnik gminy obowiązany jest każdemu uchodźcy wojennemu, przybywającemu do gminy, postanowienia niniejsze przy jego zgłoszeniu się w gminie natychmiast podać do wiadomości i zażądać wykazania się podanym warunkami, oraz przestrzedz, że każdy uchodźca, do tych przepisów się nieostojujący, zostanie po trzech, względnie ośmiu dniach pobytu w gminie wydalony przymusowo do baraków dla uchodźców w Węgierskiem Hradyszcu (Ungarisch Hradisch). — 5) W celu zapobieżenia wszelkiej w tym kierunku nadużyciu należą przestrzedz jak najściślej przepisów meldunkowych, tak przez osoby prywatne, jak przedewszystkiem przez hotelarzy i prowadzących przemysły gospodnie-szynkarskie. — Za ściśle wykonanie niniejszych zarządzeń czyni kierownik Starostwa p. Panaski, Naczelnika gminy osobliwie odpowiedzialnym.

Z Lublina. Z dniem 1. października b. r. korespondencja prywatna w Lublinie będzie roznoszona do domów przez specjalnych listonoszy, którzy nosić będą na rękawie żółtą przepaskę z wyszytą na niej czarną trąbką pocztową. Za doręczenie listu listonosze pobierają opłatę 2 hal., a doręczenie karty pocztowej, druków, gazet i prób — 1 hal. Za doręczenie awizacyi pocztowych na listy za zwrotnym polkwirowaniem, jak również na listy polecane wartościowe, przekazy pocztowe i posyłki pobierana będzie opłata 5 hal. Opłaty za doręczenie korespondencji i awizacyi stanowią wynagrodzenia listonoszy.

Z Dębina donosi „Ziemia Lub.”: Przy poparciu rządowych władz okupacyjnych zawiązał się niedawno w miejscowości Irene, stanowiącej centrum twierdzy dęblińskiej, miejscowy komitet ratunkowy, mający na celu dostarczenie zapasów żywności dla niezamożnych warstw ludności po przystępnej cenie. Działalność tego komitetu ratunkowego objęła wszystkie miejscowości, położone w obrębie twierdzy; komitet sprowadza środki żywności z Lublina, Rzymia i Kielc, sprzedając je następnie po cenach zakupu, blisko połowę niższych od cen maksymalnych. Działalność komitetu ratunkowego w Irene jest prawdziwym dobrodziejstwem dla ubogiej ludności, mieszkającej w obrębie twierdzy.

Ludności tej dostarczano także mżności stałego zarobkowania. Niemiecka firma Habermann i Cucker, której oddano budowę mostu nad Wisłą, łączącego obie dzielnice Dębina: Pojezierze i Irene, oraz gościnnia, zwanego od nazwiska komanderującego nim dawniej pułkownika rosyjskiego Gornikowca, zatrudnia w tym celu rozporządzenia władz wojskowych przeważnie ludność tubylczą, wynagradzając jej pracę wcale wysoko. Dorosli mogący zarabiać przy budowie mostu 6 K dziennie, zaś kobiety 4—5 K dziennie. Dzieci wyżej lat 12. otrzymują 2—3 K dziennie. Z innego rodzaju pomocy śpieszą ubogim warstwom ludności miejscowej lekarze stacyonujący tutaj oddziałów legionowych, udzielając jej bezinteresownie porady lekarskiej.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO.

Poniedziałek: „Lekko-myślna siostra”, komedia Wł. Perzyńskiego.

Wtorek: „Przed ślubem”, komedia K. Zalewskiego.

Środa: „Zabusia”, komedia G. Zapolskiej.

Czwartek: „Jesienny ptak” H. Bataille’a.

Piątek: „Oj młody, młody”, komedia w 4-ach aktach Al. Fredry (syna) — gościnnie występ p. Jerzego Leszczyńskiego.

Sobota: „Grzegorz Damin” Moliera i „Złoty cieles”, komedia z jednym akcie Stanisława Dobrzańskiego.

REPERTUAR TEATRU LUDOWEGO.

Poniedziałek: „Księżniczka czardasza”.

Wtorek: „Halszka z Ostroga”.

Środa: „Dookoła miłości”.

Czwartek: „Spirytyści”, farsa w 4. aktach Mosera.

Piątek: „Księżniczka czardasza”.

Sobota: o godz. 3. popołudniu dla młodzieży szkolnej „Damy i huzary” — wieczorem: „Księżniczka czardasza”.

Z teatru im. Jul. Słowackiego.

„Przed ślubem”, komedia w 5 aktach K. Zalewskiego.

Dnia 7 marca 1869 roku pojawiło się na afiszu Teatru Rozmaitości w Warszawie nazwisko nieznanego autora komedji „Bez posagu” — Kazimierza Zalewskiego. Był to debiut autorski młodzieńca, liczącego wtedy okrago 20 wiosen, ucznia Szkoły głównej. W ósm lat później, kiedy wystawiono w tym samym teatrze komedję „Przed ślubem” był już Zalewski dobrze znanym komedjopisarzem i tłumaczem Moliera, redaktorem Niwy, miał lat 28 i niestety nie mógł być już uczniem nieistniejącej wtedy Szkoły głównej. Są to rzeczy tak pewne, że byłby w błędzie, ci, którzyby twierdzili ominiennie. Dla nich ta poprawka, za którą przepraszamy Czytelnika.

Wypada mi także przeprosić Go za drugą dygresję od mojego zadania właściwego. Powodem jej wspomnienie pierwszego wieczoru, który spędziłem w Teatrze krakowskim. Dość dawno już temu. Grano właśnie „Przed ślubem”. Grał gościnnie Lechnowski, a ze stałych artystów krakowskich Siemaszkowa, Siwicki, Roman. Inscenizacja sztuki nie dawała od czasu interwału 22 lat, dzielących przedstawienie od aktu powstania komedji. Wszystko było w niem nastrojone na ton współczesności. Współczesnym był August Nowowiejski w swojej odnowionej szlachetności, współczesnym Teodor Drecki w swym szlachetnym egoizmie, współczesnym profesor Uczniński przewinął filolog i Klapkiewicz — filster — agremem nie na sztuczny nawóz wychodowany. Muzkał, wzbierał na głębi, niepoń nad niepoń — zdawało się — tańczył się na scenę z tej kawiarni ultra-artytycznej, co to młocila się aspiracją teatru. Właścicielami były wówczas kobiety komedji

lekomyślna Łucka, dama wielkoświatowa, frymarcha szczęśliwej córki i Helena, dobra, piękna i bierna panna... na wydaniu. Rok 1877 nie wyrzył na komedii Zalewskiego jakiegoś zmanierowania, którego usunięcie mogłoby wywrócić porządek rzeczy w komedii, prowadzić do anachronizmów czy falsyfikatów treści i stylu.

I dzisiaj, kiedy patrzymy na bohaterów komedii Zalewskiego, nie możemy im odmówić praw i warunków do współczesności. Zasadnicze instynkty natury ludzkiej, etyczne jej pierwiastki nie zmieniają się z dnia na dzień. Jeśli August Nowowiejski jest tym możliwym do skonstruowania z materiału dotychczas wartości szlacheckich, to na jego rysunek duchowy mało wpływa króć surduta. W dłuższym czy krótszym tużurku zawsze go będziemy widzieli jednakim. W przeciwieństwie do swoich później komedii, w których lokalne warszawskie problemy społeczne i towarzyskie są motywami przewodnimi, ustrzegł się Zalewski w komedii „Przed ślubem” przed wpływami dnia i przed kategorycznymi jego imperatywami, wyrażającymi się w modzie ubrania czy poglądów na świat. Zalewski nie zwięźdzał w teatrze postępowością swoich zapatrywań, nie kokietował wyznawców derynery i dlatego nie zawsze miał za sobą krytyków postępowych. W roku 1899 nie byłaby nas wprawdzie zaskoczyła w przedstawieniu „Przed ślubem” moda z roku 1877 — ale dzisiaj nie uważamy jej za conditio sine qua non ze względu na charakterystykę osób komedii.

Jeśli co usprawiedliwia stylizację komedii tej wedy mody z okresu jej powstania, to zapewne nie ta wieszczycie nieodmienna epoka jej ducha, ile raczej jej własny styl jako tworu artystycznego, styl jej formy, styl jej techniki dramatycznej. Oto jedyny łącznik między komedią Zalewskiego a rokiem 1877. Mam przytoczyć przykłady tego jej stylu? Komedya, w której aktorowie w długich monologach porozumiewają się ze słuchaczem, a w dyalogach rzucają co chwila informujące uwagi o wewnętrznym swym stanie i zapatrywaniach, które pragną ukryć przed interlokutorem, nie jest istotnie dziełem naszych dni, naszego stylu techniki komedycznej i formy, musiała powstać znacznie dawniej, może właśnie w roku 1877.

Nie wątpię, że te były przyczyny stylizacji komedii Zalewskiego wedle roku 1877 mniej więcej. Wysoka inteligencja, cechująca obecną kierunek Teatru niemieckiego nadała stylizacji tej piętno bardzo artystyczne. Szereg prześlizgniętych tutej epoki zaprezentowały panie: Jarszewska i Kosmowska. Pani Jarszewska grała Helonę Łucką z tym sobie właściwym wdziękiem, słodyczą i dziwną miękkością tonów. Augustem Nowowiejskim był p. Bończa. Idealizowana postać autoironisty wywarła w świetnej interpretacji tego artysty głębokie wrażenie. P. Feldman opanował audytorium swoim cudownym a tak na wodzy artystycznego umiarkowania tężymym humorem w roli Kłapkiewicza. Muszkata z bogatą inwencyją charakterystyki, w świetnym tonie, zagrał p. Noskowski. Plastycznie wystąpiła postać Dreiego w grze p. Jednowskiego i Baltazara Uczynskiego w grze p. Trzywdara. Szlachetnie nastrojonym amantem, Antonim Uczynskim, był p. Brzeski. P. Benda nie zbagatelizował małej roli postać, co nowym plusem zapisujemy na rachunku młodego artysty. Wianek uznania należy się reżyserowi p. Stanisławskiemu.

Komedya Zalewskiego wróciła na afisz niewątpliwie na czas dłuższy. Świadczyło o tem żywe zajęcie pełnego audytorium na przedstawieniu sobotnim.

Zdz. Jachimecki.

Biuletyn austro-węgierski.

Wiedeń dnia 2 października 1916.

Urzędownie donoszą dnia 1 października 1916:

Wschodni teren.

Front rumuński: Na zachód od Petroseny spęły także wczoraj na niczem wszystkie rumuńskie ataki. Tak samo zostały koło Canemi na południe przełęczą Voeroetereny (Czerwonej wieży) rumuńskie oddziały odrzucone wśród ciężkich strat nieprzyjacielskich. Na północny zachód od Fogaras utknął rumuński pochód. Na zachód i północny zachód od Szekely Udwarhely (Oderkellen) trwa dalej nacisk nieprzyjaciela na nasze wysunięte grupy. Na polu bitwy pod Nagyszeben do wczoraj przedpołudnia zabrano przeszło 3000 jeńców, 13 dział, halę lotniczą, 2 samoloty, 10 lokomotyw, 300 wagonów kolejowych z amunicją, przeszło 300 wozów muniacyjnych, 70 samochodów i przeszło 200 pełnych wozów bagażowych, pociąg szpitalny i wielkie ilości innych materiałów wojennych. Uzupełniające ataki będą później podane. Podczas onegdajszego dnia niemieckich wojsk na południe od Hegen (Henndorf) utracił nieprzyjaciel 8 dział.

Front wojsk generała kawalerii arcyksięcia Karola. W Karpatach walka osłabła. Na północny zachód i na południe od Brzezan atakował nieprzyjaciel znacznymi siłami. Walczące między Złotą Lipą i Narajówką tureckie wojska odrzuciły go w tył w zaciętych walkach z bliska. Na północ od stacji kolejowej Potutory zyskali Rosyanie kilkaset metrów na terenie.

Front wojsk generała polnego marszałka księcia Leopolda bawarskiego: U armii generał-pułkownika Boehm-Ernollego przeszedł nieprzyjaciel do ataku z obu stron gościna prowadzącego z Brodów do Zloczowa. Na północ od drogi został w zupełności odparty. W jednym miejscu rozbiły się trzy, w innym siedm rosyjskich ataków. Na południe od gościna wtargnął nieprzyjaciel do odcinka jednego pułku. Zarządzone dzisiaj rano przeciwuderzenie postępuje korzystnie naprzód i doprowadziło do odzyskania większej części utraconych okopów.

Włoski teren.

Ogień działowy i minierek Włochów był znowu w kierunku płaskowzgórza Krasu czasami bardzo żywy i rozszerzył się także na nasze pozycje w dolinie Wipach.

Południowo-wschodni teren:

Nie było żadnych szczególniejszych wydarzeń. Zast. szefa sztabu generalnego von Hoefera, m. p. p.

Biuletyn niemiecki.

Berlin, dnia 2 października 1916.

Wielka główna kwatera ogłasza dnia 1 października 1916 roku:

Zachodni teren.

U armii generała polnego marszałka księcia Alberta wirtemburskiego oraz na froncie flandryjskim i Artois grupy wojsk następcy tronu ks. Rupprechta bawarskiego rozwinęły Anglii szczególnie żywą działalność patroli. Na froncie bitwy nad Somme przybrała walka artylerii wielką gwałtowność. Znowu nastąpił koło Thiepval i na wschód stamtąd silne angielskie ataki, które zostały po zaciętych walkach zbliżone odrzucone przez wojska generałów Steina i Sixta von Arnim. Z Rancourt i na zachód stamtąd wykonały francuskie pułki bezowocnie szturm na nasze pozycje. Częściowe ataki z Courcellette, z Morval i na północny zachód od Halle rozbiły się w ogniu zaporowym.

Grupa wojsk następcy tronu niemieckiego: Na prawo od Mozy rozegrały się wśród przejściowo żywszej działalności artylerii drobne, bez znaczenia walki granatami ręcznymi.

Wschodni teren.

Rosyanie znowu podjęli swą działalność atakową w różnych miejscach.

Front wojsk generała polnego marszałka księcia Leopolda bawarskiego: Na zachód od Łucka wzmaga się od dziś rana nieprzyjacielski ogień. Z obu stron kolei Brody—Lwów i dalej na południe aż do Graberki koło Żarkowa zatrzymano posuwającego się nieprzyjaciela częścią ogniem zaporowym, częścią złamano w zupełności aż do siedmiu razy ponawiane uderzenia. Na południowym skrzydle atakem usadowił się Rosyanie w najprzedniejszej linii obronnej.

Front generała kawalerii arcyksięcia Karola: W kącie między Ceniówką i Złotą Lipą nieprzyjaciel posunął się. Dalej na zachód tureckie wojska wczoraj i dziś rano natychmiastowym kontratakem znowu odrzuciły w tył nieprzyjacielskie oddziały, które wtargnęły i wzięły przytem 230 jeńców. W Karpatach panował na ogół spokój. Liczba wziętych koło Str. Klauzury jeńców wzrosła na przeszło 600 ludzi.

Teren wojenny siedmiogrodzki: Na froncie wschodnim odparto rumuńskie ataki w dolinie Maros. W dolinie Goergeny i dalej na południe usunęły się częściowo wojska przednie przed nieprzyjacielskim uderzeniem. Łup niemieckich wojsk z walki na południe Henndorff (Hegen) podniósł się o 8 dział.

Na północny zachód od Fogaras wstrzymał nieprzyjaciel swój atak. Z bitwy pod Sybinem do wczoraj dostawiono przeszło 3000 jeńców, 13 dział, dalej zdobyto jedną halę lotniczą, 2 samoloty, 10 lokomotyw, 300 wagonów z amunicją, przeszło 200 wozów amuniacyjnych, przeszło 200 pełnych wozów bagażowych, 70 wozów samochodowych i pociąg lazaretowy. Dalszy materiał zostanie dopiero zwolna z lasów ściągnięty. Przełęcz Czerwonej wieży zapełniają zestrzelone wozy. Na południe od przełęczą odrzucono silniejsze rumuńskie ataki na wzgórze na zachód od Caineni. W górach Hatszeg zaatakował nieprzyjaciel nadaremnie na zachód od doliny Strell (Sztrijay).

Balkański teren.

Grupa wojsk generała polnego marszałka Mackensena: D. 29 września wymusiła austro-węgierska flotałta dunajowa wjazd do portu Corabia, przyczem zniszczyła dziewięć, a zabrała siedm częściowo naladowanych okrętów. Nasze eskadry samolotów bombardowały Bukareszt z obserwowanym dobrym skutkiem.

Macedoński front: W wielu miejscach między jeziorem Presba i Wardarem żywe walki ogniowe i poszczególne bezskuteczne nieprzyjacielskie przedsięwzięcia. Silny atak oddał szczyt Kaimakczalan w posiadanie nieprzyjaciela.

Pierwszy generałny kwatermistrz Ludendorff.

Pierwszy generałny kwatermistrz Ludendorff.

Kłeska Rumunów pod Sybinem.

Wiedeń. (Tel. pryw.) Za zezwoleniem kwatery prasowej donosi „Zeit”: Zwycięstwo odniesione przez wojska sprzymierzone pod Sybinem przedstawia się jako nadzwyczaj poważne. W kilkudniowych walkach odrzucono najpierw Rumunów z odcinka oznaczonego koleją lokalną Schellenberg — Heltan na zewnętrznej linii karpackiej grupy gór Fogaras, poczem dokonano ich obejścia i zamknięto im odwrót. Osaczono wojska rumuńskie zostały następnie wśród wielkich strat pobite i prawie w całości zniszczone. Szczątki rozbitych oddziałów schroniły się w góry Fogaras, jednak i one są już przez wojska sprzymierzone odcięte i muszą się gotować do ostatniej rozpaczliwej walki.

Części grupy operującej w obszarze Fogaras, usiłowały osaczonym wojskom drugiej armii przyjąć z pomocą, zostały jednak na południe od Aluty koło Arpas odparte. Zawikłane zostały również w walkę oddziały rumuńskie, które między Fogaras a Reps (Kohalom) przekroczyły luk Aluty; utraciły one koło Groschen (Nagysink) i Rekokten (Baranykut) około 600 jeńców i 3 karabiny maszynowe.

Ważną jest również akcja floty na Dunaju, a w szczególności ostrzelanie Corabii. Corabia położoną jest u ujścia Aluty do Dunaju, stanowiącego tu granicę między Bułgarią a Rumunią. Monitory dunajowe przebyły tu od granicy węgierskiej (Verciorova) drogę 325 km.

Ataki Zeppelinów na Bukareszt.

Zurych. (Tel. pryw.) Ze Sztokholmu donoszą: Według informacji z Bukaresztu, wyrządziły ostatnie ataki Zeppelinów na Bukareszt nadzwyczaj wielkie szkody.

Ucierpiał szczególnie dwie dzielnice miasta. „Roumaine” w artykule p. t. „Barbarzyńcy chcą zniszczyć Bukareszt” podnosi, iż operujące według ustalonego programu Zeppeliny obrzucają bombami coraz to inny punkt stolicy. Nieprzyjaciel chce z zemsty zamienić miasto w stos gruzów i popiołu. Należy bezwzględnie zastosować środki represyjne, tak, iżby ofiarami bomb byli obywatele państw centralnych.

Genewa. (Tel. pryw.) Według doniesienia „Nouvellette”, po ostatnim ataku Zeppelinów zarządziły władze rumuńskie umieszczenie obywateli państw centralnych na najwyższych piętrach budynków w pobliżu pałacu królewskiego i ministerstw. „Times” donosi, iż podczas ostatniego ataku zginęło 60 osób. Bombardowanie zostało przeprowadzone przez Niemca, który znał miasto.

Zestrzelenie latawca.

Sofia. (B. kor.) Ag. bułgarska donosi: Oficjalne zawiadomienie potwierdza, że nieprzyjacielski latawiec, który dziś rano przeleciał ponad Sofią, został zestrzelony w pobliżu Gelian. Chodzi tu o francuski dwuplaszczyznowiec systemu Gaudron, sterowany przez Francuza Royable i Serba Naumowicza, którzy zostali pojmani. Na aeroplanie stwierdzono przeszło 120 dziur od kul dział obronnych. Awiatyków i ich aparat, który jest zupełnie zniszczony, przewiezie się wieczorem do Sofii.

Komunikaty rumuńskie.

Wiedeń. (B. kor.) Sprawozdanie rumuńskie z d. 28. września: Front północny i półn-zachodni: W górach György utarczki oddziałów. Na południe od Sybinu trwają walki. W dolinie Jiu posunęliśmy się dalej. Front południowy: W Dobrudży tu i ówdzie ogień działowy. Walki powietrzne: Nieprzyjacielskie samoloty rzuciły bomby na Bukareszt. zrzuciły małą szkodę.

Komunikat z dnia 29. września: Front północny i półn-zachodni: Nasze wojska posuwają się naprzód. Walki na całym froncie. Szczególnie żywe walki na półn-zachód od Nadpatak, tudzież na północ od Garad. Zmuszono nieprzyjaciela do odwrotu ku zachodowi i wzięto do niewoli 2 oficerów i 200 żołnierzy. Zacięte walki pod Sybinem trwają dalej. Front południowy: Nasza artyleria zatopila w kanale na południe od Persiny nieprzyjacielski statek. W Dobrudży utarczki patroli. Nieprzyjacielskie samoloty rzuciły bomby na Czernawodę i Aleksandryę i na wieś na południe od Bukaresztu. Jeden samolot nieprzyjacielski został pod Padessa zmuszony do wyładowania. Jeden samolot francuski, który się był wznosił w Salonikach, przybył do Bajlești.

Na froncie rosyjskim.

Rosyanie o walkach w Galicji.

Berlin. (Tel. pryw.) Ze Sztokholmu donoszą do „Lokalanzeigera”: „Nowoje Wremia” określa stanowisko niemieckie i austro-węgierskie w Galicji za bezprzykładnie silne, i nieomal nie do zdobycia, wobec czego walki przybrały uporczywy i zacięty charakter. Należy więcej myśleć o życiu żołnierzy rosyjskich, niż o odnieśniętych sukcesach, które trzeba by drogo opłacić.

Zale rosyjskie.

Sztokholm. (Tel. pryw.) „Russkij Invalid” zamieszcza artykuł skierowany przeciw rumuńskiej naczelnej komendzie, w którym zwraca się przedewszystkiem w ostrych słowach przeciw tym pismom rumuńskim, które przy czynie niepowodzeń w Dobrudży przypisują brak pomocy ze strony Rosji. Rosyjski organ wojskowy odpowiada, iż Rumuni nie umieją współdziałać z Rosyanami i nie chcą się poddać wspólnym celom strategicznym. Chcą oni prowadzić swoją własną wojnę o Siedmiogrod; cel sprzymierzonej, odciecia linii od Bagdadu, jest im obojętny. Dlatego zaatakowały Siedmiogrod, zanim plany strategiczne zostały ukończone.

Ustąpienie ministra Chwostowa.

Petersburg. (B. kor.) Agencja petersburska. Cesarzski ukaz ogłasza mianowanie marszałka szlachty gubernii symbirskiej Protopopowa min. spraw wewnętrznych w miejsce Chwostowa, którego dymisyę zatwierdzono. Protopopow jest wiceprezydentem Dumy.

Na zachodzie.

Doniesienie Joffre'a.

Wiedeń. (Tel. pryw.) Komunikat francuski z d. 29-go września godz. 3. popoł. Na froncie Sommy poczynili Francuzi między Fregicourt a Morval nowe postępy. Na północ i południe od rzeki ogień działowy o zmienianym natężeniu.

Komunikat z d. 29. września wieczorem. Na całym froncie przeszedł dzień stosunkowo spokojnie. Niepogoda utrudniała operacje.

Komunikat angielski.

Wiedeń. (Tel. pryw.) Kom. angielski z d. 29. września. Z powodu deszczów osłabiona działalność tak na lewym skrzydle, jak i w centrum. Małe postępy na wschód od Lesboufs, gdzie obsadziliśmy 500 jardów rowu. W okolicy Thiepval zacięte walki o szaniec Stuff. Zdobiliśmy ważną część t. zw. rowu Hesów. Wskutek kontrataku musieliśmy się wprawdzie cofnąć, lecz później odzyskaliśmy cały teren z powrotem. W ostatnich 24 godzinach wzięliśmy 8 oficerów i 521 żołnierzy.

Śmierć generała.

Berno. (B. kor.) Pisma paryskie donoszą, że generał Giroden poległ w bitwie nad Somma.

Jenicy niemieccy we Francji.

Berlin. (B. kor.) Biuro Wolffa donosi: Rząd francuski oświadczył, iż „z początkiem września nakazano wojskowym władzom w Maroku, Algierze i Tunisie, aby wszystkich niemieckich jeńców przewiozły do Francji. 2500 już przybyło lub przybędzie 20 września. Druga połowa przybędzie z końcem września. Od tego czasu nie będzie w północnej Afryce ani jednego niemieckiego jeńca ani wojskowego ani cywilnego”. — Wobec tego oświadczenia rządu francuskiego, niemiecki rząd wojskowy nakazał, żeby 10.000 Francuzów, wysłanych do okupowanych obszarów Rosji, wróciło do obozów w

Niemczech, ponieważ cel tego zarządzenia został osiągnięty.

Echa ataku Zeppelinów.

London. (B. kor.) „Morning Post” pisze o poniedziałkowym ataku powietrznym: Niemieckie okręty powietrzne nawiedziły o północy jedno miasto północnego Midlandu i wyrządziły tam wielką szkodę, która jednak nie ma znaczenia wojskowego. Rzucono do 20 bomb. Lista strat jest wielka. Największą szkodę strat w ludziach zdarzyła się w dwóch grupach domów, które prawie zupełnie zostały zniszczone. Z jednego bloku domów zostały na końcach tylko połówki domów, reszta domów znikła. W obu tych blokach zabito 26 osób. Gdzieś indziej ucierpiał całe szeregi domów, chociaż nie były trafione wprost. Na tej samej ulicy, w której znajduje się jeden ze wspomnianych bloków, lecz po drugiej stronie spadły dachy z 10 domów, zapadły sufity, a okna i drzwi przez siłę wybuchu roztrzaskały się na drzazgi. W innej ulicy bomba pozama przeleciała przez cały dom aż do fundamentów, gdzie zaryła się na 8 cali w ziemię. Część tego domu padła pastwą pożaru.

Z Grecji.

Wezwanie do opróżnienia Kawi.

Budapeszt. (Tel. pryw.) „Pol. Hir.” donoszą z Aten: Rząd grecki wystosował do rządu niemieckiego wezwanie żądające opuszczenia Kawi. Ten noty jest bardzo stanowczy i żąda natychmiastowego opróżnienia portu.

Nowy rząd na Krecie.

London. (B. kor.) „Daily Telegraph” donosi z Kani, że także wyspa Tenedos przyłączyła się do buntu. Uzbrojeni Kretaniecy wrócili do swoich domów. Na całej Krecie przywrócono porządek. Tylko w Heraklion, gdzie jest największej Turków i żywiłowie nie sprzyjających Venizelosi, zostawiono załogę. Nowa władza jest panem położenia. W Kani odprawiono uroczyste nabożeństwo w powodu ustanowienia nowego rządu. Przy końcu nabożeństwa, gdy biskup odmówił modlitwę za króla, tylko Venizelos i Kunduriotis odpowiedzieli Amen. Gmina milezała.

Biuletyn turecki.

Konstantynopol. (B. kor.) Z głównej kwatery donoszą 30 września: Na froncie Felahie bombardowano nieprzyjacielski obóz. Na froncie perskim spędziliśmy na południe od Sakiz (50 kilometrów na południe wschód od Saudzabalak) Rosyan i po walce obsadziliśmy Sakiz w nocy dn. 26 września.

Front kaukaski: Starcia patroli i walka artylerii na poszczególnych odcinkach. Dn. 28 września usiłowała znaczna liczba bandytów pod ochroną łodzi torpedowej i kilku żaglowców wysiąść na ląd w zatoce Szandarli, ale została wśród strat spędzona. Dn. 29 z. m. września została znowu banda bandytów, która przy pomocy 6 okrętów wojennych usiłowała wyładować w zatoce Koelluek, wśród strat odrzucona.

Sprawa polska w Rosji.

Zurych. (Tel. pryw.) „N. Zuercher Zeitung” donosi z Petersburga: Pod przewodnictwem Stürmera odbyło się posiedzenie Rady ministrów, poświęcone sprawie polskiej. Zapadło na niem postanowienie, iż ma się pojawić oświadczenie rządowe, że akt dotyczący autonomii Polski, wypracowany przez cara, ma być ogłoszony z chwilą uwolnienia ziem polskich. Akt ten będzie przedłożony Dumie przy otwarciu nowej sesji.

Wiadomości telegraficzne

„Głosu Narodu” z dnia 2 października 1916 r.

Sprawa odstąpienia Antyli duńskich.

Kopenhaga. (B. kor.) Folketing i landsting przyjął projekt w sprawie utworzenia parlamentarnej komisji dla zbadania sprawy odstąpienia Stanom Zjednoczonym duńskich Antyli. Jeżeli komisja zaakceptuje propozycję co do odstąpienia, ma się w sprawie odstąpienia odbyć głosowanie ludowe, o ile więcej jak połowa głosujących nie będzie przeciwna temu, w którym to wypadku umowa upada i parlament samoistnie poweźmie decyzję.

Dalej przyjęto projekt o uzupełnienie obecnego ministerstwa trzema ministrami bez portfli, a to po jednym reprezentancie lewicy, konserwatystów i socjalnych demokratów, co ma na celu utrzymanie politycznego spokoju kraju, aby Dania mogła wytrwać w lojalnej polityce neutralności. Król zamianował ministrami bez portfli posłów: Kottboela (konserwatysta), Christensena (lewica) i Steuniga (socjalnego demokratę).

Pogotowie Hiszpanii.

Berno. (B. kor.) Jak donosi „Temps” hiszpański min. wojny złożył w senacie sprawozdanie o projektowanej reorganizacji wojska. Wyspy balearskie i kanaryjskie mają być doprowadzone do stanu, aby się mogły same bronić. Na cele lotnictwa zażądał minister 20 milionów.

MADESLANE.

†

Za spójność duszy ś. p.

WALERYI HADUCHOWEJ

jako w pierwszą rocznicę śmierci odprawioną będzie

MSZA ŚWIĘTA

w kościele św. Barbary we wtorek dnia 3-go października, o godzinie 7-mej rano.

Korespondencya rozdzielonych

Dla rozszerzenia akcji na wszystkie pisma polskie wychodzące w Rosji, poza istniejącymi komitetami krajowym Towarzystwem Czerwonego Krzyża, weszliśmy w kontakt z Polskim Oddziałem Czerwonego Krzyża przy Komitecie rosyjskim w Sztokholmie, który rozpocznie akcję także przez inne dzienniki i drogą dyplomatyczną, starać się będzie, aby każda wiadomość dotrzeć mogła do rąk adresatów. Rozszerzenie tej akcji, zapewni zupełnie cel, wymaga jednak znacznych nakładów kosztu, dlatego jesteśmy zmuszeni z dniem 25. sierpnia nieznacznie podnieść cenę ogłoszeń a mianowicie:

Za jednorazowe ogłoszenie, podane z dokładnym adresem nadawcy i adresata, a nie przekraczające 24 słów, należy przesiać 4 korony przekazem, za każde dodatkowe 10 słów 1 K. przy powtórzeniach po 2 K. za raz i wysłanie należyłości tej pod adresem Administracji „Głosu Narodu”, Kraków, ul. św. Tomasza nr. 35. nadmienając na przekazie, że na ogłoszenie.

Pragnę usilnie dowiedzieć się, co się stało z ludnością polską i ruską miasteczka Gwoździec oraz wsi Ostapówce i Czechowia powiatu Kolomyja, z którą się w połowie czerwca b. r. rozstałem. Gdzie się oni znajdują? Jakże koleje przechodziły? Czy nie cierpieli niedostatków? Ktokolwiek w tym kierunku miałby jakie wiadomości, upraszam uprzejmie o podanie mi takowych.

Leon Puzyna, Dębica
albo Kraków, Groble 8.

5163

Wanda Łącka, Warszawa, Wileza 40, prosi p. doktora Palmirskiego i Stanisława Łąckiego w Moskwie, Władysława Mroczkowskiego, Juliana Fiedzińskiego lub któregoś z kolegów, o wiadomości o jej mężu Kazimierzu Łąckim, urzędniku kolei warsz. wied. Żona dzieci i rodzina, zdrowi. Od roku nie ma wiadomości. 5710

Stefana Lewandowskiego w Pskowie, urzędnika Słupieckiej komory, błaga usilnie nieznaną Sz. Chorzenko, Warszawa, Marszałkowska 77, o zawiadomienie stałego mieszkańca Pskowa, Juliana Robaczewskiego, że od żony i dzieci nie ma żadnych wiadomości. Sam jest zdrow, prosi tą samą drogą o odpowiedź. 5709

Franciszek Lukowski — majątek Żelazna, zapytuje, czy rodzice jego mieszkają w Moskwie, czy w Omsku. W domu są wszyscy zdrowi. Gdzie przebywają Stasiowie? Odpowiedzcie tą samą drogą do Warszawy, Piękną 14, dla Wolskiego. 5708

Wiktorja Lutyńska, Warszawa, Rybaki 14, prosi panią Zofię Niewiarowską w Moskwie o bliższe szczegóły i datę śmierci Lucyana. Jestem w trudnym materialnym położeniu. 5707

Łańcuckich Eugenię i Wincentego w Rzeszycy gub. Mińska, Kładbiszczyńska 18, dom Zawadzkiego, zawiadamia Janina, Warszawa, Nadwiślańska — że jest zdrowa — oczekuje odpowiedzi. Felinio jest w Wojsławicach pisarzem. 5706

Józefa Latoszyńskiego z Tarczyna, prosi Kazimierza Domańskiego w Kijowie, Centralne biuro Ogrzewania, o wiadomości o rodzicach Antonim i Helenie Zbysławach. Jesteśmy zdrowi. Odpowiedzcie tą samą drogą. 5705

Rodzina Likier, Warszawa, Prosta 8, zawiadamia Jesczyna Marka z rodziną w Prylukach, gub. Połtawska lub w Moskwie, że są zdrowi — proszą o wiadomości tą drogą. Bracia są zdrowi. 5704

Juflia Moczdyłowskiej w Rylsku, gub. Kurska, dom Zolotarowa, donosi jej mąż, Warszawa-Praga, że jest zdrowa — Mania również. Waciowi odpowiedź: Kamińska z Senatorskiej jest zdrowa. Co porabiają Janek, Amela, Józio, Władek, Emilek — Penkalowie, Władzowie. 5702

Macłaka Jakóba w Wołogdzie, Frołowska 20, prosi Stanisława Giecold, Warszawa, Leopoldyna 85, żeby zawiadomił jej męża Adolfa Giecold, że ona i dzieci są zdrowe — prosi o wiadomości i przysłanie pieniędzy. Chłopcy pozdawali dobrze egzaminy. 5701

Helena Mirecka, Warszawa, Smolna 28, do swoich córek: Z radością dowiedziałam się od matki Leonarda o ślubie Gagusi. Daj im Boże szczęście. Czy rzeczywiście są tak daleko? Był Jurek na ślubie? Przesyłam wam trzecie ogłoszenie. 5700

Józef Maciejewski z Łęczycy, poszukuje żony Maryi, synów Józefa i Kazimierza Maciejewskich, prawdopodobnie są w Poławie. Zawiadamia, że on z dziećmi zdrowi jest. Ktoby wiedział, gdzie przebywają, zechce im to donieść. 5699

Mrugalskiego Feliksa, Majewskiego Jana w Kremieńczugu gub. Połtawa, fabryka „Lilpop, Rau, Loewenstein” zawiadamia żony Aniela i Marya z Woli, Kościelna 285, — że są zdrowe — dzieci również. Proszą o wiadomości i pieniądze. 5698

Józef i Eleonora Morawscy z Warszawy, Żelazna 55, proszą o wiadomości, Marcelgo Morawskiego, inżyniera w zakładach Kramatorskich w gub. Charkowskiej — również Stanisława Morawskiej, Feliksa i Maryi Łuszczewskich (naczelnik agentury kolei Wied.). 5697

Franciszkę Michałowską w Wielkich Łukach, Błażowiceńska, dom Szyszczkowskiego, gub. Pskowska, zawiadamiają Michałowscy, Warszawa, Leopoldyna 12 — że są zdrowi. Ojciec niema roboty. Prześlij notaryalne zawiadomienie, to się odbierze pieniądze. Pozdrawiamy Cię — od piaz. 5694

Do Stefana Niwińskiego, studenta w Kijowie (fabryka „Prodameta” Podkański): Bronisława, Jadwiga, Januszek, Stasiak, Stefan Niwiński — są zdrowi — jestem nauczycielem w Warszawie, Koszykowa 8. Napisz gdzie jesteście — czy zdrów? 5693

Tadeusz Oczykowski, Warszawa, Szopena 17, zawiadamia swego ojca Aleksandra Oczykowskiego w Żytomierzu, Gogolewska 12, że są wszyscy zdrowi. Ja się uczę, 50 rubl. otrzymałem. Potrzebuję pieniędzy — nie mam na życie i naukę, bo rodzina nie ma. Proszę zawiadomić Michała Wesolowskiego w Isajewie Diedowo, gub. Orenburg, niech da znać rodzicom Marjusza Hanna, że on z bratem jest w Warszawie. Uczy się — potrzebuje koniecznie pieniędzy. Proszę poinformować Wesolowskiego w jaki sposób ma przysłać Hannowi pieniądze. 5692

Antoniego i Bohdana Olechowskich na stacyi Pieczanówka, gub. Wołyńska zawiadamia Leontyna Olechowska, Warszawa, Włodzimierska 10, u siostry, że jest zdrowa — niepokoi się brakiem wiadomości. Prosi o wiadomości tą drogą. 5690

Stefania z Maliszewskich Olszewska, Warszawa, Podwale 4, zawiadamia Stanisławstwo Smigielskich w Mohyłowic gub., że jej ślub odbył się 15. lipca 1916 r. Jest zdrowa, dziękuje za wiadomość. 5691

Henryka Ostrowska, Jerozolimka 70, zawiadamia męża Andrzeja, technika w 25 oddziale dróg, że cierpi wielką biedę, wszyscy są bez zajęcia — prosi o bezwzględne przysłanie pieniędzy i o możliwie rychły powrót — inaczey ona pojedzie do Rosji. Odpowiedz zaraz. 5689

Agneszka Przybylska dziękuje swojemu mężowi Władysławowi Przybylskiemu w Moskwie, zarząd kolei — za wiadomość. Ona i dzieci zdrowe. Dzieci się uczą. Prosi o przysłanie pieniędzy. Mieszka obecnie w Chranowie. 5688

Kazimiera Pachuliska, Warszawa, Towarowa 60, zawiadamia męża Michała w Kremienczugu gub. Połtawska, Perejasławskaja, dom Rozenberga — lub fabryka „Lilpop”, że są wszyscy zdrowi, Twój również. Proszę o wiadomości. 5687

Gabryela Piłkowska z Zadybia, zawiadamia syna Wacława Piaskowskiego w Bobrujsku, że czytała wiadomości o nim. Tutaj wszyscy zdrowi. Dziadek umarł w styczniu. Lilecio ukończył kursa. Jerzyk w szkole — mieszka u babci. Daj wiadomości proszę każdego miesiąca. Czy otrzymałeś rzeczy i pieniądze? Brat Rośkoekiej, Zygmunt Łachnik, 58-ci Wołyński pułk piechoty 11 rota. 5686

Jesiółowie z Pruszkowa poszukują ojca Wojciecha z pruszkowskich warsztatów kolejowych w Witebsku — brata Antoniego Jesiółowskich, Pawła Olszewskiego, urzędnika kolei wiedeńskiej. Wszyscy są zdrowi — proszą o wiadomości tą drogą i o pieniądze. 5782

Pelagie i Jana Kołakowskich w Mińsku, gub. Centralny Komitet Obywatelski, zawiadamia Strzelecka Eurofryna, Warszawa, Wspólna 56, że cała rodzina jest zdrowa. Niema żadnych zmian. Co się dzieje z Stefanem i żoną jego. Proszę o wiadomości. 5791

Bracia Kwiecińscy, Warszawa, Włodzimierska 12, donoszą Tomaszowi Kwiecińskiemu w Smoleńsku, Kijewska nr. 16, że są wszyscy zdrowi, interesu miszerne — dowiedzieli się, że Kosicki umarł. Wdowa, wnuczki były w Ostrowie, teraz wywakuowane do Makowa, gub. Łomżyńska. Starają się o pozwolenie na powrót. Donieś to Bogusławowi i Wacławowi. 5790

Edwardowi Kalczyńskiemu, maszyniście na kolei Aleksandrowskiej, donosi żona w Sielcach, Ogrodowa 5 f, że jest zdrowa, prosi o pieniądze. Chce jechać do Rosji. Wacek od roku nie ma zajęcia. 5729

Maryę Kwiecińską, Maryę Bednarek i Zosiunię w Moskwie, Polski Komitet zawiadamia Helena Bukowiecka, Warszawa, Twarda 50, że jest zdrowa — pracuje — wiadomość otrzymała. Czuję się dobrze — tęskni bardzo. Pozdrowienia. 5728

Justyna Krotki, W. Praga, zawiadamia Jana Krotki w Jekaterynosławiu, warsztaty kolejowe, że Edzio od roku choruje — proszę o stałe nadsyłanie pieniędzy ul. Środokowa 25. Puszynski powinien pamiętać o żonie i częściej pieniądze przysyłać. Marya Rudnicka prosi Piotra Kuklińskiego o odszukanie jej męża Antoniego Rudnickiego; był w styczniu w Witebsku, Podwizna 5. Odpiszcie tą samą drogą. 5726

Zofia Kozłowska, Warszawa, Mazowiecka 20, prosi inżyniera Stanisława Majkowskiego w Moskwie, Kisielnij pereulok 6, o wiadomości o jego rodzinie i Wacławach Rembielińskich. Lolunia zdrowa — smartwiona brakiem wiadomości. Proszę o odpowiedź. 5725

Rodzina Hulewiczów w Żytomierzu, Kijowska 65, zawiadamia Gajkiewiczów w Warszawie, Marszałkowska 115, że są zdrowi. Piszcie przez „Głos Narodu”. Czy Władeczek pojedzie do Werbni? Gdzie jest Roman, Teresa? Tola Godlewska jest zakonnicą sercanką. 5724

Cecylia Kulesza, Grochowska 16, prosi ciocię Kazimierę Cepik, Trojcka Słoboda, gub. Riazan, dowiedzieć się o jej mężu Wawrzyńcu Kuleszy, urzędniku kolei Terespolskiej i o rodziców. Ona i dzieci zdrowe. Prosi o pieniądze. 5723

Kazmierska Maryanna, Warszawa, Freta 25, poszukuje swoich córek, Maryannę i Franciszkę Kazmierskie, które wychęły w zeszłym roku z Wiktorją Kazmierską z Ostrołęki. Ktoby wiedział o ich miejscu zamieszkania, zechce im tę wiadomość podać. 5722

Do Jadwigi Gutowskiej w Carskiem Siolo: Mama Wacław, Stefan są zdrowi Tadziowie w Mixtal. List otrzymaliśmy. Brunon Drzewiecki jest w Moskwie. Matka, siostry, Wacławowie są zdrowi. Rzeczy w Sosnowcu nie są zniszczone. 5750

Adam Gutkowski, Warszawa, Wileza 76, zawiadamia synów, Czesława, Mieczysława i Eugeniusza, kuchnia studentka w Petersburgu, że są wszyscy zdrowi — oczekują wieści tą samą i inną drogą. 5749

Faustyna Grochowska, Warszawa, Żelazna 79, zawiadamia Maryę Zduńską w Wołogdzie, że są wszyscy zdrowi — Antos na uniwersytecie. Stefan zdrow — ma korzystne zajęcia. Cichocka opuściła mieszkanie. Pozdrowienia. 5748

Maryja Grochowska, Warszawa, Grzybowska 71, zawiadamia brata Ludwika Grochowskiego z Ostrołęki w Charkowie, Rymarska 23, u lekarza wojskowego, Franciszka Grochowskiego, że są wszyscy zdrowi — proszą o przedruk. 5747

Grobicy Piotrówstwu, Warszawa, Koszykowa 24, z rodziną, są zdrowi, proszą o wiadomości o Witoldzie Bukacym, urzędniku banku Państwa, który ostatnia przebywał w Moskwie. 5746

Maryja Grafczyńska z Mińska Mazowieckiego, zawiadamia męża Alfonsa Grafczyńskiego, Sybir, gub. Jenisejska, Poczta Nisimowo, wieś Jaroswo — że jest zdrowa — córki Janina i Halina również. Mieszkały stale tutaj — nie martw się o nic — wszystko jest dobrze. Dłuzci się uczą. Pozdrawiamy cię serdecznie — myślą jesteśmy z tobą. 5745

Antonina Grajner z Tuszowa, zapytuje męża Antoniego ostatnio w Moskwie, Półszaja Spasskaja 18, czy jest zdrow, gdzie się znajduje, co robi. Wszyscy jesteśmy zdrowi. — Przekładaj pieniądze. Adresuj: Warszawa, Dobra 29, Węgelska. 5744

Aleksandrowie Grobicy donoszą Gustawowi z żoną Sulowskim w Żytomierzu, że są zdrowi, mieszkają w Warszawie, Jasna 84, niepokoił brakem wiadomości. Jak zdrowie wszystkich? Jerzowie byli z dziećmi. Waszą obojętność tutaj pożądana. 5743

Eugenie Harn w Kijowie, Nowolewowska 4, zawiadamia Rupiłowiczowa, Warszawa, Włoka 17, że są wszyscy zdrowi — proszą o wiadomości o Jasi, Wojtku i małej Zosi. Pisz dokładnie tą drogą. 5742

Helena Henrykówna, Warszawa, Nowowiejska 18-a zawiadamia weterynarza Włodzimierza Iwanowicza Polchowskiego, ostatnio w Mińsku, Zacharjewska, dom kościoła Zolotogorskiego, że są wszyscy zdrowi — oczekują rychłej wiadomości. Jak się powodzi Maciejowi Gierszewskiemu? Koryjskie gazety, szczególnie „Russkoje Słowo” prosi o przedruk. 5741

Hanicka Bronisława, Warszawa, Hoża 8, zapytuje Władysława Nowickiego, nauczelnika dystansu w Niemirów, gub. podolski — gdzie się znajduje Jan Hanicki — co parabia. Jesteśmy wszyscy zdrowi. 5740

Hajlena Jasinska, Warszawa, Szczygła 11, zapytuje Gustawa Keszera w Kijowie, Barysogłowska 11, czy jest zdrow, co robi. Proszę o wiadomości tą samą drogą. Jestem zdrowa — zdaje maturę. 5739

Zygmunt Izylowski w Ryzawce, poczta Ładyżanka, powiat Humański, gub. Kijowska, zawiadamia ks. Franciszek Izylowski z Starej Rawy, że jest zdrow — również siostry, które u niego przebywają. Prosimy o wiadomości tą drogą. 5738

Otylia Ignatiew, Warszawa, Twarda 61, zawiadamia męża Piotra w Petersburgu, Grochowska 55, że jest zdrowa, z początkiem sierpnia otrzymała 100 rb. Prosi o odpowiedź tą drogą — i o wystarczenie się o potrzebne papiery, aby mogła do Rosji jechać. 5737

Maryja Jakubowska, Warszawa, Przemysłowa 36, zawiadamia swego męża Stefana Jakubowskiego, stolarza w warsztatach kolei wiedeńskiej; prawdopodobnie w Charkowie — że są wszyscy zdrowi, ojciec umarł. Proszę o wiadomości i pieniądze. 5736

Anna Jabłońska, Warszawa, Solec 51, zawiadamia męża Władysława Jabłońskiego, że zdrowa — syn również. Felcia wkrótce umarła. Cała rodzina jest zdrowa. Od Józefa mamy wiadomości. 5735

Idzikowscy z Warszawy, Żorawia 24-a zawiadamiają doktora Monczyskiego w Moskwie, Granatny zaułek 1, że otrzymali 20. sierpnia wiadomość od Henryka Idzikowskiego. Kartkę z maja — 28 lipca. Rodzice, Mania, Stefan — zdrowi. Zygmuntowie bez zajęcia. Jasińscy — Marszałkowska 33 — zdrowi. 5734

Idzikowscy Irena, Zygmunt, Warszawa, Żorawia 24-a zawiadamiają rodziców barona Szyling, Janka Zintę w Chersonie, Zofię, Tadeusza Wolskich w Kaduzie — że są zdrowi — bez posady. Koszutscy są zdrowi, babcia, chłopcy podczas wakacji u Napoleona, mały Tadzik umarł na zapalenie mózgu 8. sierpnia. Ostrowscy — Ciechanów — zdrowi. Prosimy o wiadomości o wszystkich tą samą drogą. 5733

Jadwiga Kryczka, Warszawa, Bednarska 11, prosi Józefa Kryczkę, aby zawiadomił jej męża Wojciecha — niech ogłosi w gazecie upoważnienie do kasy Przemysłowców, żeby można pieniądze dostać. Adamkiewicz nie oddał — bo niema. Jestem z dziećmi i matką bez środków do życia. 5721

Antoniewie Kamińscy z siostrą Zofią zawiadamiają Tadeuszów Zemczykowskich w Wiazmie, Duchowska Płoszczad, dom Piatakowa, że oni i dzieci zdrowi są, na Pradze jest wszystko dobrze. Guciowie w Ostrowy — są zdrowi — tęsknią za Tadzim. Prosimy o wiadomości tą samą drogą. 5720

Aleksandra Kamińskiego w Homlu, Gusiewska 8, zawiadamiają Gawrońscy, Warszawa, Piękna 43, Kamińska — że są zdrowi. Zapytują Brzezińskiego w Petersburgu o Jaworskich, Myślińskich, Szablowskich. Odpowiedzieć proszą tą samą drogą. 5719

Ela Kaczyńska, Warszawa, Natolińska 13, zawiadamia Jana Rzczkowskiego w Mińsku, że 900 mk. otrzymała. Proszę nie przysyłać więcej. Wszyscy są zdrowi. Wiktor Szymanowski jest w Rochale. 5718

Wacław z żoną Alecsy, Warszawa, Ziota 43, zawiadamiają rodzinę Grygorasz w Ostrogorsku, gub. Woroneż, że są wszyscy zdrowi. Czy Stefa jest u was? Wiadomości otrzymaliśmy. Odpowiedzcie znowu przez gazetę. 5696

Bazylemu Afanasjewowi w Moskwie, urzędnikowi warszawskiego Banku Państwa, donosi matka, że mieszka na ul. Białej 2. Ludwika Galle sprzedała swoją należność na Pelcowiznie, umieściła się w przytułku. Członkowie są zdrowi. Na list, który od oficera Nowikowa otrzymałam, dałam odpowiedź. W kwietniu odebrałam 186 w lipcu 198 marek. Jak się powodzi reszcie dzieciom? 5696

Bronisław Bohński, Warszawa, Koszykowa 13, zawiadamia Lucyana Wędrychowskiego w Mińsku, że rodzina jego zdrowa, mieszka ul. Sułewska 4, m. 24. Dzieciwzynki uczyć się, wyglądają świetnie. Pieniądzy przyszło dotąd 1400 marek — ostatnia przesyłka 23 lipca. Proszę o wiadomości o Geni i Teodorze Budny. 5775

Ernestyna Gierszewska, Warszawa, Nowowiejska 18-a, zawiadamia męża Macieja w Moskwie, Trechprudnyj pereulok 1 lub 2 — że jest zdrowa, Maciuś jest duży, zdrowy. Jestem niespokojna przez brak wiadomości. Jak się powodzi Włodzimierzowi Iwanowiczowi Polchowskiemu? Rosyjskie gazety, szczególnie „Russkoje Słowo” uprasza się o przedruk. 5751

Janowa Baranowska i Anna Władich, Warszawa, Wązi Dunaj 1, zawiadamia Maryę Szymańską w Liwnach, gub. Orłowska — że są zdrowe — proszą o wiadomości o sobie i Zosi Władich. 5774

Anna Brzeska, Warszawa, Smolna 84, zawiadamia syna Kazimierza Brzeskiego w Bychowie, gub. Mohylewska, bfito generalnego inżyniera Puciaty — że jest zdrowa, przebywa w Lubienicy, zapytuje o zdrowie i powodzenie. 5773

Kazimiera Byczyńska zawiadamia Bronisława Dombrowę II automb. rota w czynnej armii, że wróciła z Wilna, mieszka w Warszawie, Słizka 6, jest zdrowa z Janinką. 5772

Bichniewiczowa, Warszawa, Nowolipki 44, zawiadamia syna Władysława w Połocku, Wierchnie Pokrowska, dom Kuleszy, że w Wilnie i w domu wszyscy zdrowi — piśsz często. Podaj adres Jasia — czy znaleźliście zajęcia? Napisz o małej. Gdzie jest Wiktorowa? 5771

Kazimiera Bojarska, Warszawa, Jerozolimka 80, zawiadamia matkę Kazimierzę Regulską, że jest zdrowa, pieniądze ma — prosi o wiadomości o matce i ciocie Omiecińskiej. Uprasza „Dziennik Kijowski” o przedruk. 5770

Antoniego Bolechowskiego, żołnierza czynnej armii, I oddział motocykl. 6 dywiz. kawaleryi, zawiadamiają żona, dzieci i brat, Warszawa, Wolska 52, że są zdrowi. Oczekują wiadomości tą samą drogą. 5769

Edwardostwu Borkowskiemu w Charbinie donosi Helena Bukowiecka z Warszawy, Twarda 50, że są wszyscy zdrowi — Leon chory — w bardzo krytycznym położeniu, od trzech lat niema zajęcia. Potrzebna nam szybka pomoc. Prosimy rychłej odpowiedzi. 5768

Bronisława Burchard, Warszawa, Leopoldyna 33, zawiadamia brata Wacława w Samarze, bank międzynarodowy, że list otrzymała. Wszyscy są zdrowi — pracują — proszą o wiadomości o Czesiu, U Stasi — pomyślnie. 5767

Mieczysława Brańkowskiego w Permie, fabryka braci Laszczyńskich — poszukuje przez inżyniera Bujalskiego — Wandę Umiańska, Warszawa, Widok 19. Jest zdrowa, prosi o wiadomości tą samą drogą. Zajmuje się kuchnią, koloniami. 5766

Anna Butowt, Warszawa, Zielna 5, zapytuje Adolfa Piotrowicza w Kijowie, Swiatosławska 17, lub 4, co się dzieje z Władysławem Butowt. Matka, siostry mieszkają w Sadownie — są zdrowe. 5765

Zygmunt Cygański, Warszawa, Bonifratska 12, donosi swej żonie Cygańskiej i Koszutskim, że jest zupełnie zdrow — mieszka z ciocią u Gorzeńskich. Wszyscy nasi zdrowi. W tych dniach oczekujemy Stefana i Ksawców z dziećmi. Janusz i Hala jedzą do szkół. Sztysielimy o was przez Jadzię i rodziców Jurka. Zawiadomcie przez gazetę, czy macie wiadomości o nas — od kogo — gdzie obecnie mieszkacie — jak wam się powodzi? 5764

Józefa Cissowska, Warszawa, Wielka 41, prosi Jadwigę Miecznikowską w Moskwie Simonow — Szodnar, zawiadomić Zygmunta z żoną, że jestem zdrowa, oczekuję wieści o dzieciach, Stasiu, Wandzi i Zosi. Odpiszcie. 5763

Miron i Wanda Chyczewscy, 2. września, w dniu imienin przesyłają Stefie Chyczewskiej w Berdyozowie, dom obrońcy pr. Bujalskiego — najgorętsze życzenia powrotu i serdeczne pozdrowienia dla niej, Stasia, Ludwika, Lesia — Oprócz niebezpiecznie chorego Witolda są wszyscy w Warszawie, Kielcach i Plocku zdrowi. Ściskamy Was. Donieście o Was. 5762

Cielecka Marya, Warszawa, Jerozolimka 80, prosi syna Janusza o wiadomości tą drogą. Jest zdrowa. Władek na posadzie w Łaskach. Halina ma posadę w Warszawie. Od Ruskowskich z Jaropowiec niema wiadomości. Jakubowska umarła. 5761

Tekla Danis — Okuniew, zawiadamia męża Kazimierza w Petersburgu lub Moskwie, Warszawskie Tow. Wyścigowe — że jest chora — prosi o przysłanie pieniędzy i wiadomości. Uprasza czytelników o zawiadomienie. 5760

Stefana Duda w Moskwie, Mały Harytonjewski pereulok 7, zawiadamia Duda Andrzej z rodziną z Mokotowa, że są zdrowi. Prosi o wiadomości o Karolu i Niedbalskim. — Prześlij pieniądze jak najprędzej. 5759

Katarzynę Daszkiewicz w Baku, Gimnazyczna 159, mieszkanie państwa Gold — zawiadamia córka Aniela w Warszawie, Piękną 28, zakład Wołowskiej, że się uczy, jest zdrowa — prosi koniecznie o wiadomości o wszystkich. 5758

G. Drzewiecka, Warszawa, Rakowiec zawiadamia Janostwo Hawłowski w Smoleńsku, schowek pocztowy 30 — że są wszyscy zdrowi. Gospodarstwo idzie dobrze. Co się dzieje z siostrami i Klimcią? Bronicia wyszła za Szaniawskiego. Pozdrawiamy Was — i prosimy o wiadomości. 5757

Ehrenkreute Marya, Warszawa, Rymarska 3, prosi matkę i siostrę Krzyżewską w Mohyłowic gub. o dokładny adres. Chcemy posłać pieniądze. Na co drogi ojciec tak długo chorował? Jak dawno jesteście w Mohyłowic? Widujecie Janka, Lolusia? Zosia była w Łomży, wszystko w porządku. 5755

Maryja Fudakowska, Warszawa, Hoża 22, zawiadamia Annę Fudakowską w Kijowie, Nowa 3 — że jest zdrowa, tęskni. Czy Ty — Aniela z dziećmi zdrowe jesteście? Od Seypiona i żony brak wiadomości. Odpowiedzcie. 5755

Aleksandrę Ejsmund i Halinę Dorżo w Czernihowie, Wozdwiżńska, dom Bezkorowoznawy, zawiadamia Dyzmańska, Warszawa, Leszno 18, że Paulina, Ludwik, Teodor Szmidecy w Orle, Naryszkiński Pereulok 9, w ciężkim położeniu się znajdują. Ułżyjcie im moralnie — ile możecie. Piszcie do nich o szczegóły. 5754

Wacława Fedkowskiego z rodziną obywatela ziemi Łomżyńskiej z Jasiency, poszukują siostry z Warszawy, Polna 46. Ktoby wiedział o miejscu pobytu, zechce nas zawiadomić. Wszyscy są zdrowi. Gdzie jest Julek. 5753

Adolfinę Gajowniczkę w Charkowie, instytut medyczny, zawiadamia Józef Gajowniczek, Warszawa, Polna 46 — że są wszyscy zdrowi — rodzice w Rokitnie — wuj jest zdrow — kończy kapłocę. Donieś to bratu. 5752

Aniela z Korytków Potocka, Tarnów, ul. Topolowa 4, uprasza o taskowe podanie miejsca pobytu Stanisławów Kobylańskich z Krosiński pow. Trembowla. Mieszkały z siostrą Maryą, Leonia w Janowicach, Miecz w Sielcach. Tuś uczęszcza do szkoły, Maryska z dziećmi w Krakowie, Kazimierz we Lwowie. — Co porabiają dzieci. Proszę o wiadomości tą samą drogą. 5968

Dr Stefan Kon z Częstochowy, lekarz armii rosyjskiej oraz wszyscy jego znajomi i krewni są proszeni o nadciśnięcie wiadomości o nim i adresu żonie zamieszkałej w Krakowie, Jagna nr. 4. 5891

Wacławowie Kiweoscy zawiadamiają córkę swą Zofię Plachecką, Kijów Kościelna nr. 6, m. 25, że wszyscy w rodzinie żyją i są zdrowi — proszą o wiadomości o nich, Władziach, Guciu przez pismo „Głos Narodu”. 5890

Kucharscy z Gielczy zawiadamiają Józefostwa Kucharskich w cukrowni Kirasówka na Podolu, o swoim zdrowiu i proszą o niezwłoczne wiadomości. Listu żadnego nie odebrali. — Pisma polskie i rosyjskie proszone są o przedruk. 5889

Marya Kiebabczy z Kielc zawiadamia rodzinę Kiebabczy Moskwa Astrachajski zaułek nr. 1 mieszk. 15, 3, że jest zdrowa interes prowadzi dobrze, Władzio uczy się w domu. Czy Wenia się uczy? bardzo proszą uczyć. — Ojciec zmarł 2/VI 1915 roku. Pisałam cztery listy do Dmitriewki, i odpowiedział na telegram z Moskwy, oprócz ogłoszenia w gazecie krakowskiej „Głos Narodu”. Proszę pisać przez Czerwoną Krzyż. Zasiłam serdeczne pozdrowienia. Proszę o przedruk w gazecie „Głos Moskwy” a życzliwych zawiadom o rodzinie. 5888

Edwardowie Kolasinscy w Skarżysku, zawiadamiają synów Jana i Tadeusza w Smoleńskiej gub., że są zdrowi, finanse materyalne kiepskie, proszą o pomoc — reszta rodziny są zdrowi. Józef pisał, jest w niewoli, Święcicka umarła, ojciec Kajser był, dostał gdzieś posadę w Radomskiem. 5887

Stanisław i Aleksandra Jankowscy z Opoczna, zawiadamiają brata swego Wincentego Jankowskiego w Aidanie w przystani Zeja na Amurze, Kopalnia złota, Tynlon, iż mieszkamy na starym miejscu w Opocznie, jesteśmy zdrowi wszyscy zajmujemy się jak i przedtem Masarnią. Prosimy też drogą dać nam odpowiedź. 5886

Dr. med. Marya Jankowska z Lublina zawiadamia siostrę swoją Annę Owsejkeno w Niżnim Nowogrodzie, że jest zdrowa, dzieci też są, niespokojna bardzo o Ciebie i Mitię — błaga wiadomości o matce. 5885

Edmundowie Golebiowscy z córką Hanią i siostrą Zofią zawiadamiają Karolostwo Zaleskich w Kozłowie, Tombow gub., Anton. Zaleskich w Moskwie i Józefa Zaleskiego st. Mianoma, że są zdrowi i proszą tą samą drogą o wiadomości o sobie. 5884

Gutkowski Wiktor z Kielc zawiadamia brata swego Ludwika w Moskwie, Zaułek Duży Tyszyński nr. 43, że on i żona oraz siedmiomiesięczny syn są zdrowi, że był on w początkach sierpnia w Gromadzinie. Gospodaruje Tyszką, zastąpił 20 krów i buhaja nabytego obecnie, 5 par koni, kupiony budynek na czworak, rozpoczętą budowlę stodoły w połączeniu z oborą na miejscu stajni. Owies z zalewu 96 korcy, jęczmień z 25 korcy, pszenica z 5, łubin z 12, grochu z 2, koniżynę czerwoną z 2, białą z 3; ogród wydzielony z 700 rubli, projektowany obszar oziminy w dwu polach. Zalecał Tyszcze jak największy zasiew oziminy. Teść umarł. 5883

Zofia Dworska, Stanisławów, Asekuracja Krakowska, jestem zdrow, mam się dobrze. Będąc zupełnie wolnym uczę się do egzaminu. Chłopcy zdrowi i mają się dobrze. Zdziszek i Janek tam gdzie byli, Tadek w 8 klasie, mieszka u p. Ulmanowej. Wiadomości tą samą drogą — Dr Adolf Dworski, Gertrudy 23. ofic. 1. p. 5882

Teodor, Zofia Doruchowsky donoszą synom Feliksowi Adamowi, że wszyscy są zdrowi, gospodarstwa prosperują dobrze i proszą o adresy synów i zajęcia ich i powodzenie. 5880

Apolonia i Franciszek Czerwscy, Warszawa, Nowogrodzka 28, z rodziną, zawiadamiają Piotra i Emilię Płodowskich w Chersonie, Konstantyńska, dom Łaty, że są zdrowi, wiadomości otrzymali — dziękują — pozdrawiają i całują serdecznie. 5879

Witoldowi Chyrosz donosi Helena Przybyłowska z Piotrkowa o śmierci Ojca, 8 września. Pisałam przez Stockholm adresując: Moskwa, Drogoczynność polska. Proszę o adres i wiadomości. 5878

Stefan Czekanowski, nauczyciel w Szczyrku okr. Biała, donosi żonie i rodzicom, Janostwu Schneigertom, pozostałym w Buczaczu (Galicja), że jest zdrow. Oczekują wiadomości od Was. 5877

Józefa Kulkowska w Stopnicy, zdrowa, prosi Wołoszyńskiego w Kijowie Błogowieszczyńska 88, upoważnić przez „Głos Narodu” kapelana Mendelmana wypłacenia jej dwieście rubli na utrzymanie. — Mieszkanie w porządku. — Gospodarz chce zająć połowę mieszkania, żąda komornego. — Co robić z mieszkaniem? — Machowska poszukuje męża, potrzebuje pieniędzy. — Majewski odpisał. — Pozdrawiamy. 5876

Zdanowicz Antoniego, maszynistę w Wielkich Łukach b. pszkowskiej, prosi żona Marya w Kamienicy polskiej (okupacja niemiecka) pod Częstochową o przysłanie pieniędzy; córka Halina niedroga, Władysław Byliński w Pszkowie. 5875

Janina Snarska zawiadamia męża Jana, kolejarza, że mieszka w Szczędach dziećmi i są zdrowi. Prosi o wiadomość tą samą drogą. Gazety w Rosji uprasza o przedruk. 4939

Kazimierzostwo Kalicy z Kielc, usilnie proszą panią Jadwigę Brzeską w Bieżyce (gub. orławska) o zawiadomienie rodziny naszej, zamieszkałej w Briansku, orłowskiej gub., ni. Komarowska, dom Mamonowej, magazyn mód Henryki Szczurek, że my, cała rodzina, Genio, żyjemy, zdrowi, wszyscy mamy utrzymanie. Gdzie jest ojciec Marysi i brat? Czy możemy odpowiedzieć tą samą drogą. Niech nam pani nie odmówi tej grzeczności, bo cały rok nie mamy wiadomości. Wdzięczni Kalicy. 4050

Bronisława Kubrat ze Skarżyska zapytuje się o swego męża Piotra Kubrata, znajdującego się w Rosji i prosi o przysłanie pieniędzy na kurację. 5114

P. Adela Szczerbawska będąca ostatnio w Ułazkowcach powiat Czortkowski, upraszając matę i córki Jadwigę, Marya i Adela o podanie o sobie wiadomości. Jesteśmy razem i wszyscy zdrowi. Znajomych, w szczególności PP. Konikowskich prosimy o podanie jakichkolwiek wiadomości o matce, do „Głosu Narodu”. 5437

Dr Józef Skłodowski, Warszawa, Plac św. Aleksandra 2, prosi znajomych w Rosji, a w szczególności inżyniera Franciszka Drzewieckiego, gub. Charkowska, Kramatorska, Towarzystwo metalurgiczne o wiadomości o synu Władysławie, gdzie jest i czy jest zdrow? 5438

X. Jas Wójcik z Gołaczew, prosi o wiadomość tą samą drogą o swoim bracie Franciszku Wójcik, maszyniście, który w początkach wojny wyjechał ze Strzemieszyc do Rosji. Może który z kolegów Jego — ma jaką o nim wiadomość. Żona z dziećmi są zdrowe, przez rek była w Gołaczewach, obecnie w Raclawicach. 5423

Marya Nielepiec z Jędrzejowa poszukuje męża Bolesława, synów Franciszka i Kwiryna. Stanisława Nielepieców kolejarzy z Wolbromia i Mławy — Król p. Ja zdrowa a Mahina ze mną. Proszę o rychłą wiadomość tą drogą. 5217

Laskowska Zofia z córkami: Janeczką, Zosienką donosi w odpowiedzi mężowi w Bobrujsku gub. Mińskiej — referentowi oddziału w Intyniera Biedziejawa — zdrowi jesteśmy wszyscy. Mieszkamy w Lagorzycach. Stefek w Stepnicy. Tadek nauczycielem. 5213

Franciszek Kuzlan, Kraśnik Kr. Polska, prosi brata swego — ordynarza J. W. hr. Potockiego, Wolyń — o wiadomości o rodzinie. 5205

Elżbieta Kłosowskiej, sanitaryszki Czerw. Krzyża, Ziemstw. oddziału lotnego w Rosji — poszukuje siostra Jędziga Zaborowska. Ostatnią wiadomość miała matka 24 lipca 1915. Pisma rosyjskie uprasza się o przedruk. 5202

Zofia Grabińska prosi p. Maryę Sokalską w Orle, ul. Wielka Mieszczńska 47, o łaskawe powiadomienie Lecha Grabińskiego z Kamińska gub. Piotrkowska, obecnie zamieszkałego w Orle, ul. Nikieka Nr 13, dom Łoborowa, mieszkanie Popowa, że rodzice, ona i dzieci są zdrowe i proszą o wiadomości. Matka i Gasięcy zdrowi, mieszkają w Krakowie. 5184

Emil Kiszka, poczta polowa 289, zawiadamia żonę Maryę Kispelka, Tarnopol, Karpińskiego 6, że otrzymał wiadomości przez p. Józefa Jankiewicza i p. Stacha Chmurkę, za nią dziękują. Rudkowie, Michałewscy, rodzice zdrowi. Proszę w następnym korespondencych donieść, czy dzieci się kształcą. Ja zdrow, pełnię dalej służbę. 5190

Daniecy zapytują matkę i rodzinę, Poława, Monastyrka, dom Punina, o zdrowiu. Wszyscy żyjemy, jesteśmy w miejscach. Ryszard w Puławach. Odpowiedzcie przez Stockholm. Uprasza się pisma polskie o przedruk. Warszawa, Danielewiczowska 10, Daniecy. 5166

Daniecy z Warszawy, Danielewiczowska Nr 10, zapytują rodzinę Słobozyskich, Włodarczyków i Maniusia o zdrowiu, zamieszkałych w Moskwie, ulica Średnia Presnia. Jesteśmy zdrowi i na miejscu, Ryszard w Puławach. Pisma polskie w Rosji prosimy o przedruk. 5167

Michalski w Wieliczce, prosi polski Komitet w Charkowie o wiadomość o Eugenii ze Szczębińskich Stepkowej, zamieszkałą w Charkowie, Mordwinowski perulok 9. Odpowiedź proszę przez „Głos Narodu”. 5447

Zdzisławowa Kokeł, Jan Piekowski i Tadeusz Bortowski z Lublina donoszą rodzinie zamieszkałej w Rosji, że wszyscy pozostali w Królestwie krewni są zdrowi i powodzi im się dobrze. Pisali wiele listów, lecz odpowiedzi nie otrzymali. Inne dzienniki są proszone o przedrukowanie powyższe. 774

Dojdo Marya zawiadamia Józefa Dojdo, mieszkającego w Moskwie przy ul. Preczystyńska 10, że dzieci są zdrowe i wszystkie się uczą, Babcia umarła 29 lipca b. r. Pierśniedzy odebraliśmy, tylko 173 rb. U Borkowskich bieda. — Za wiadomości dziękujemy. — Pieniądze są nam bardzo potrzebne. — Listu żadnego nie odebraliśmy. 5488

Stefanowa Romanowa z Jodłownika, prosi uprzejmie że kteokolwiek zna Stanisława Miodckiego z Mingo w Siedleckim, ewakuowanego do Rosji, zechce łaskawie podać jego obecny adres i powiadomić Go, że są zdrowi, jak również Jego żona i dzieci, siostra prosi o wiadomości tą drogą. 5490

Emilia Budzyńska ze Strzemieszyc, prosi Stefana — Romana Górskiego w Pszkowie, o łaskawe wyszukanie miejsca pobytu jej męża Józefa Budzyńskiego, maszynisty kolei Nadwiślańskiej i zawiadomienie go, że ona i córki są zdrowe i mieszkają obecnie w Olskuszu, ziemi Kieleckiej. 5486

Dr Bitnerów w Kałuzie, córka ich Marya zawiadamia, że jest zdrowa, pracuje w Warszawie, zarabia, chodzi na uniwersytet. List i pieniądze dwa razy otrzymała, przesyła podziękowania i pozdrowienia. Gazety polskie w Rosji uprasza się o przedrukowanie. 5483

Anastazy Cybulski z Lublina prosi o dokładny swój adres, stryj Teodor Cybulski z Krzesławie p. Bieńczyce. 5476

Stanisławostwo Dylewscy z Lublina, proszą Annę i Witolda Bańskich z Ezepleuc, powiat Chocimski Besarabia o wiadomości czy zdrowi i gdzie obecnie przebywają. Co dzieje się z pp. z Demianowiczami. My wszyscy trzymamy się nieźle i jako tako radzimy sobie. 5475

Kulińska Aleksandra, Warszawa, Kopernika 7, błaga zarząd kolei warsz. wied. o zawiadomienie jej męża kolejarza, warsz. wied. kolei, Tomasza Kulińskiego, że jest bez pieniędzy na życie, — prosi o wiadomości o zdrowiu i o przysłanie pieniędzy. 5343

Wassil Schnorz, Warszawa, Jerozolimka 93, prosi eksceleńcy Mikolaja Iwanowicza Guzkowa w Moskwie, Marosejka, Petroweriginiński Perulok, dom Wasny, o doniesienie jego rodzinie, że on i Niania są zdrowi. Wysłał wiele listów i telegramów, nie dostał jednak ani od nich ani od Szelechowa odpowiedzi. Prochow handluje możliwie. Odpowiedź proszę tą drogą. Pozdrowienia. Rosyjskie gazety proszę o powtórzenie. 5336

Antonina Zaleska z Jagodna, prosi panią Ninę Moldenhawer w Lisicajsku gub. Charkowska, o wiadomości o sobie i dzieciach, że ona i rodzina zdrowa — wszystko jest dobrze. 5634

H. Boratyński, Kielce, prosi syna Stefana Boratyńskiego w Kijowie o wiadomości, czy zdrow, czy skończył uniwersytet, jak sobie radzi. Sama donosi, że wraz z córkami i matką zdrowa. 5874

Jan Gościński, Pańska 116, zawiadamia Bolesława Gościńskiego, Kremeniczuk, fabryka „Lilipol, Rau, Loewenstela” że żona jego mieszka w Bielsku, dzieci uczęszczają do szkoły — są zdrowe. Prosi o odpowiedź tą drogą. 5851

Julian Gürtler, Żelazna 84, zapytuje Alfreda Gwozdockiego, Petrograd, Ekateryniński Kanał 65, co się dzieje z Aleksandrem Gürtlerem. Pdpowiedź proszę tą samą drogą. 5852

Franciszka Bersin, Warszawa, Wola 254, zawiadamia Anną Bekel w Petersburgu, Bolszaja Puszkarska 59, że jest śmiertelnie chora — prosi o przysyłanie pieniędzy. 5777

Ludwik Ganowicz, Konia, prosi syna Romuśda w Kazaniu, Promolnaja, dom Sajenki, u Debelewicza, żeby zawiadomil czy zdrow. jak mu się powodzi. Jesteśmy zdrowi. — Odpowiedź tą samą drogą. 5855

Klimiak Anieli, Warszawa, Grójcka 3, zawiadamia Józefa Klimiaka, stacya Zudziłowa, kolei Poleska, że odebrała trzy razy wiadomości — daje sobie rady — dzieci uczą się dobrze. Janina pracuje. Wszyscy są zdrowi — pozdrawiają serdecznie. Dzieci są w Sewerynowie. 5854

Maryanna Kostrzeta, Ludwinowa, Antonina Polak, Maryanów, poszukują mężów swoich, Antoniego i Piotra. Stanisława Kuchta, poszukuje syna Aleksandra z Józefowa, którzy są znajdujący w armii czynnej. Wszyscy są zdrowi. Oczekują wiadomości. 5855

Magdalena Konewko, Warszawa, Nowe-Brudno, zawiadamia Józefa Konerko w Połocku, gub. Witebskiej, że otrzymała 400 marek — dziękuję i proszę o więcej. Dzieci całą rączki. 5856

Stanisława Kotecka, Warszawa, Chłodna 42, zawiadamia męża Jana, szofera głównego komitetu waszechrosyjskiego ziemstwa w Moskwie, że jest chora — znajduje się w rozpaczliwym położeniu. Pensa nie pobiera — prosi o pieniądze. 5857

Romana Kossakowska, Warszawa, Nowe-Brudno, dom Petrykowski, prosi o wiadomość o Bronisławie Kossakowskim, maszyniście kolei nadwiślańskiej. Wszyscy są zdrowi — proszą o natychmiastową odpowiedź. 5856

Wiktorija Lis, Warszawa, Marszałkowska 55, m. 12, prosi brata Tadeusza Politańskiego, Moskwa, Sokolnicza 2, o wiadomości, Wszystkich znajomych prosi o powiadomienie. 5859

Milferówna Aleksandra zawiadamia Sawickiego Ignacego w Charkowie, Bursacki zaułek 7, że zdrowa, mieszkanie w porządku. Kazimiera mieszka. Arct Michał, wydawca umarł w lutym. Reszta zdrowi. 5860

Helena Pawłowska, pl. Warecki 4 zawiadamia Helenę Karłowic, w Petersburgu, Fontanka 116, że nie może posłać rodzinie pieniędzy. Jest zdrowa — zapytuje o rodzinie wszystkich. 5861

Reżnowscy Anna i Ludwik, Warszawa, Prosta 12, zapytują o zdrowie i proszą o wiadomości Antoniego i Michała Reżnowskich w Omsku lub Tomsku. Wszyscy są zdrowi, Edzio rówia. 5862

Marya Rybińska, Warszawa, ul. św. Barbary 4, zawiadamia Bronisława Paćko, Poława, Tarnowa, Słomowo, Parkowa 86, że żona jego umarła. Dzieci są zdrowe u siostry w Kutnowskiem. 5863

Lucyja Sztajnadubert, Warszawa, Biała 8, prosi syna Leonarda Bogumila, w Bostowie u. Donem, Międzynarodowe Towarzystwo Wagonów Sypianych o wiadomości o sobie i Kluczyńskich tą samą drogą. 5864

Jan Zdonakowski, Warszawa, ul. Dobra 5, prosi profesora Stanisława Thomasa, w Białej-Cierkwi, zakład Mendia o wiadomości tą samą drogą o Teofilu Wójcickowskiej. Rodzice jej są zdrowi. 5865

Aleksandra Durakowska donosi Józefowi Wajnikonowowi, Rostów n. Donem, Bolszaja Sadowaja 48 m. 7, że córka jego jest zdrowa i mieszka z mężem w Widzewie. 5866

Helena Piaszczyńska, Warszawa, Wspólna 49-7 donosi swemu mężowi Józefowi Mińsk, Zacharzewska 9, że wszyscy są zdrowi. Pieniądze otrzymaliśmy 3 razy po 150 rb. — Prosimy o pieniądze koniecznie. Marychna straciła miejsce, Henio w 6 kl. Gdzie Adam i Broniek? 5867

Wojciech Woźniak Kniszewice donosi bratu Stanisławowi Polski Oddzia przy rosyjskim Komitecie ratunkowym, że wszyscy są zdrowi, list z lutego odebrał. 5868

Zarańska Paulina z Lublina donosi swej córce Helenie Skarbek, że jest zdrowa. Prosi o wiadomości tą samą drogą. — Prosi się o powtórzenie gazety polskie i rosyjskie. 5869

Redzina Kufel z Petrykazy donosi Władysławowi Kufel gub. Czernihowska w komendzie, że wszyscy są zdrowi i żywi. 5870

Cecylia Rytwińska, Cegłów, donosi p. Klimaszewskiej Symbirsk Starokamska 13, że ona, mąż córka Marya i brat Jan z Kola są zdrowi i dobrze im się powodzi. 5871

Maciej Rodok, Zembrzyce gub. Lubelska poszukuje syna swego Pawła ostatnio w Kijowie, telegraf: zapasowy batalion 12. sapiorna marszowa rota 2. wzwod. Czy żyje i gdzie się znajduje. U nas wszyscy zdrowi, oczekują wiadomości. 5872

Elwira Miller Pabianice donosi Stanisławowi Miller, Kijów, Kreszczatik 43, że jest zdrowa. Prosi o wiadomości o ojcu i trzech braciach. 5873

Wacławowa Batorycka, Warszawa, pl. Witkowskiego 9, zawiadamia męża w Moskwie, Wołochowska 16, starszego folczera w 152 ewak. szpitalu — że ona, córka i matka zdrowe są — proszą o pieniądze i wiadomości tą drogą. 5776

Inżyniera Budykowskiego w Omsku, Sybir, Głównouprawdlenkaja 13, zawiadamia matkę z Nowo-Mińska, że jest zdrowa, prosi o wiadomości o Henryku i Przytuskich. Od roku jest bez wieści. 5778

Teodora Czerniakowska, Warszawa, Nowogrodzka 10, zawiadamia Zofię Fiedotow w Kijowie, Bulwano-Kudrjawka 9, że jest zdrowa, córka przeszła do drugiej klasy. Prosi o wiadomości i adres jej męża. Przesłała pozdrowienia. 5779

Stanisław Dernałowicz z Repki, gub. Siedlecka, donosi, że w Repkach, Ostrożanach i Mińsku wszystko dobrze. — Zapytuje co się dzieje z rodziną Dernałowiczów, Ciecierskich, dziećmi Ostrowskimi w gub. Mohylewskiej, poczta Czeczora, posiadłość Robin. Proszę o wiadomości tą samą drogą. 5780

Wanda Dernałowicz z Repki, poczta Sokółów, gub. Siedlecka, zapytuje jak się powodzi dzieciom, Aleksandrowi, Krystynie i Stefanowi Ostrowskim w gub. Smoleńskiej, stacya Dorogobuz, majątek Budy. Pani Dernałowiczowa jest zdrowa. 5781

Karolina i Magdalena Grylas, Warszawa, Miedziana 7, proszą o łaskawe dowiedzenie się i doniesienie, gdzie się znajdują ich mężowie: Seweryn i Ludwik Gryglas. 5793

Leokadya Grzeska, Warszawa, Wspólna 68, zawiadamia Grzeskich w Petersburgu, Łosnej Wasiliewska 24, że są wszyscy zdrowi. Jeszcze nie otrzymaliśmy wiadomości o Leonie. — Donoszą o matce. 5824

Callia i Natalia Dojczmanówny, Warszawa, Łódzka 88, zawiadamiają matkę, siostry, krewnych Linke w Dorpaciu (Jurjew) Jacobst. 34, że są zdrowe — dobrze zarabiają. Oczekują, odpowiedz. Weinberg umarł. Kaliszanie — zdrowi. Co się dzieje z Olesiem i Leonem? 5722

Zrozpaczona matka Antonia Gępcerowa, Warszawa, obecnie Maryonstadt 1, prosi p. Michała Bukowickiego, szwedzkiego wicekonsula w Kijowie, Kreszczatik 5, lub adwokata Leona Prackowskiego o wiadomości o jej synu Stanisławie Gępcer, od którego od roku słysza wiadomości. Dni sierpnia zeszłego roku był w Swiatłyszynie koło Kijowa. — Cała rodzina w Warszawie jest zdrowa. 5723

Gustaw Hlucha, Warszawa, Włocławska 28, zawiadamia Bronisławę Iwanow w Moskwie, Brodnikof perulok 3, że są wszyscy zdrowi. Prosi o wiadomości tą drogą. 5724

Antoni Kamiński z zarządu interesów hr. Raczyńskich, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 5, niema od lipca 1915 roku żadnych wiadomości od wywakuowanych do Moskwy hr. Rogera Raczyńskiego i doktora Józefa Gorzechowskiego. Prosi o wiadomości tą samą drogą. Donosi, że u niego wszystko po dawnemu. Rodzina i on sam są zdrowi. Pracujemy, wspólnie z Feliksem Kotwickim względnie normalnie, martwimy się tylko bardzo, że nie mamy jakichkolwiek wiadomości od bliskich — jak również od hr. Potockich i Peczar. Hr. Edwardowie Raczyńscy z wnukami przebywają w Krzeszowicach. Hr. Edward młodszy jest w Zawadzie — wszyscy zdrowi. Spodziewam się jednak że zimą będą w Warszawie, gdzie Władzio i Misio do szkoły chodzą. Rodzice doktora Gorzechowskiego, jakoteż siostra są zdrowi. 5724

Antoni Kamiński z zarządu interesów Konstantowej i Franciszka hr. Potockich — niema absolutnie żadnych wiadomości od swych procedawców od lipca 1915 r. Prosi o ten uprzejmie o dokładne wiadomości z Peczar, gub. Połockiej i zawiadania, że u niego plynie życie matkiwa, jak również względnie iw powierzonych jego opiece interesach. Brak wiadomości o zdrowiu bliskich mu osób w Peczarach, rebi, mu życie przykre. Proszę też o wiadomości co się dzieje z pp. Krasickimi, Antonim, Sadalgi i Tytussem Plawrowskim jak również Kazimierzem Andrycz. Hrabstwo Jamoyscy z Kozłowska są zdrowi, siedzą u siebie. Serdecznie pozdrawia i uznanowanie kładą dla wszystkich kogo to dotyczy. 5723

Walerya Klasa, Warszawa, Płocka 88, zawiadamia męża Ignacego Klasa w Moskwie — że są wszyscy zdrowi, proszą o wiadomości. 5727

Zofia Karmańska z Skierniewic, zawiadamia męża Stanisława Karmańskiego — maszynistę na kolei Teropolskiej — że są wszyscy zdrowi. Proszę o odpowiedź. 5728

Jan Kobyliński z Mławy, zawiadamia swego syna Konstantego w gub. Kowieńskiej, poczta Brasław, dobra Bolmont, dla księdza Tyszki — że ogłoszenie czytali. Dbaj o zdrowie. Zosia jest w drugiej klasie. Prowadzimy kalendarz. Wszyscy są zdrowi. 5728

Marya i Adam Koniarowie, Warszawa, Hoża, 84, zawiadamiają Maryę i Leona Kwieków w Szpanowie, gub. Wolska poczta Równo — że są zdrowi. Boles mieszka z Edkiem w Chodakowie, opiekuje się posiadłością w Sobraczewie i gruntem w Nowej Wsi. Odpowiedzcie. 5729

Stanisława Kolbe Piechowska z Tadeuszem, Warszawa, Mokotowska 9, zawiadamia męża inżyniera Piechowskiego Michała w Moskwie, Twerskaja 9, i Witolda — że są zdrowi proszą o wiadomości tą samą drogą. Tadeusz jest na politechnice. 5791

Koszutskie i Lipkowie z Mławy donoszą Bronisławie Koszutskiej, aptekarce w lotnym oddziale sanitarnym, że są zdrowe — mają posady, proszą o wiadomości. Wacek dobrze się chowa. 5793

Stanisław Kazuro, Warszawa, Sołec 20 a, zawiadamia żonę Jadwigę w Mińsku, Policzna 20, że jest zdrow, pracuje w Filharmonii. Brakiem wiadomości jest zaniepokojony — prosi znajomych donieść niniejsze donia. 5794

Natalia Łagowska z Grabowa, zawiadamia swego męża Łagowskiego Wawrzyńca, żołnierza w czynnej armii II. ciężka artyleria L. park, że ona i dzieci zdrowa są. Jesteśmy na miejscu. Proszę o wiadomości. 5794

Aleksandrostwo Lipkowie z synem z Mławy, zawiadamiają matkę, Jana i Zygmunta Lipków, że są zdrowi — posady mają. Ktoby wiedział o ich miejscu zamieszkania, zechce ich zawiadomić. 5796

Czesławowie Milekędzcy z Mławy, proszą Helenę i Irene w Orszy, gub. Mohylewskiej — o wiadomości o sobie i ojcu. Donoszą, że są zdrowi, proszą o wiadomości tą samą drogą. 5797

Morawscy z Mławy, Stary Rynek 12, zawiadamiają Mioduszczyk w gub. Ekaterynosławskiej, Zaporozje Kamienieckie, ul. Wasiliewska — że są zdrowi — mają wielkie straty. Zosia jest na posadzie. Prosimy o wiadomości o zdrowiu i miejscu pobytu. 5798

Zofia Morawska z Mławy uprasza Franciszka Komendisa w Moskwie o wiadomości o jej bracie Michał Morawskim w francuskiej armii. Adres jego: Mile 1563 Legion Batalion C. Campagne 2, Lecteuse postale 107. 5799

Kazimiera Nagrodzka, Warszawa, przeprowadziła się na Chmielną 62, prosi o zawiadomienie jej syna Władysława Nagrodzkiego, inżyniera w Petersburgu, Mojska 31, że potrzebuje pieniędzy — prosi o przysłanie takowych. 5800

Antoni Nowicki, Warszawa, Stare Miasto 23, zapytuje p. Porządkowego w Kijowie, Besakowska, skład materyjów aptecznych „Jurotat” — czy rodzina zdrowa — czy potrzebuje pomocy materyjalnej. Prosi o dokładny adres. 5801

Marya Osuchowicz w Klincach, gub. Czernihowska, matka, Tadeusz z żoną, Wojtuś z Warszawy, przesyłają serdeczne życzenia, uściski — proszą o dalsze wiadomości o was. Co porabiają Janek z żoną i wujostwo — gdzie przebywają? 5802

Faustyna Peterek, Warszawa, Obozowa 166 garbarnia, prosi rodziców Jerzego Gryzbowskiego w Chabarowku, Mirawlew Amurskaja, dom Wasny o wiadomości o Jerzym. Czy jest zdrow, gdzie się znajduje? Prosi o wiadomości o Kazimierzu Krzyżanewskim w czynnej armii. Odpowiedzcie przez Gazetę. 5803

Karol hr. Raczyński z Złotego-Potoka, zapytuje Tadeusza Morawskiego, ewakuowanego z dóbr Planty, gub. Piotrkowskiej, do Kijowa — co się dzieje z nim i jego rodziną. Prosi o wiadomości tą samą drogą. Donosi, że jest zdrow i mieszka z rodziną w Potoku. Asekuracja w tw. Jan Janek przed hamacystyka. W Plantach gospodaruje p. Gwóźdź — podajcie nam wszystkie względnie wiadomości. 5807

W odpowiedzi na ogłoszenie zawiadamiam męża Zdzisława Zablockiego w Woroneżu gub., że jesteśmy zdrowi. — Bartoś uczęszcza do gimnazjum, jest w I. klasie. Obecnie pracują pp. Wernik, Jordan, Wachowicz, Zaraska, Antos oraz Antoni i Józef, handel idzie nieźle. — Proszę napisać do p. Teofila Haido w Jórówce gub. Jekaterynosławska, że matka zdrowa jako cała rodzina, dobrze się im powodzi. Proszę o wiadomość o będącej tam rodzinie. Czy chłopcy Górskich uczą się i gdzie? Matka Łabęcka stęskniona prosi bardzo o wiadomość o wszystkich co tam są. — Marya Zablocka Ostrowiec gub. Radomska. 5979

Doktorowi Wacławowi Witwińskiemu w Piotrogradzie (Fontanka 103, m. 26) serdecznie dziękuję za wiadomości. Wysłałem jednocześnie list. Do Pułtuską dzisiaj napiszę. Wiktor Pajdowski, Kraków, Jablonowskich 10. 5978

Maryja Wilczewska, Warszawa, Mazowiecka 4, zawiadamia swoich synów Olgierda i Mieczysława Wilczewskich w Petersburgu, Zwierzyńska 7/9, że ojciec umarł — prosi usilnie o wiadomości tą samą drogą. Serdeczne pozdrowienia przesyła. 5977

Antonina Salomonowa w Krakowie donosi swej siostrze p. Adeli Beer w Odessie Troicka 15, że jest zdrowa z mężem i dziećmi, prosi o wiadomości tą samą drogą o niej, o mężu i dzieciach. 5976

Piotrowiczowa ze Stopnicy zawiadamia Antoniostwo Chmielowskich zamieszkałych w Bobrujsku Mińskiej gub. i Kostków Czerniskich zamieszkałych w Woroneżu, że jest zdrowa z dziećmi. Piotrowicz umarł, Hala jest u mnie. Po śmierci męża przybył syn. Rodzice zdrowi. 5975

Władysława Pękalska, Warszawa, Nowe-Brudno, Białolecka 25, zawiadamia Antoniego Pękalskiego zamieszkałego w depot Buj gub. Kostroma, że pieniądze otrzymała — dziękuję za nie. Jest chora — Zygmunt bez posady, prosi o pieniądze. 5974

Ksiądz Andrzej Ołędzki z Konstancyjnowa prosi swego brata Maryana Ołędzkiego, chemika w fabryce cukru Pohrebyszcze gub. Kijowska, o wiadomości. Wszyscy w rodzinie bliższej są zdrowi. 5973

Kazimierz Oldakowski, Warszawa, Kaliska 19, z swoją rodziną, z matką i rodzeństwem są wszyscy zdrowi i proszą o wiadomości o Maryi Oldakowskiej na adres p. Obuchowicza we wsi Kiebaszycze, st. pocz. Kleck, gub. Mińska, czy jest zdrowa? 5972

Kazimiera Mizłowa u Heleny Łyszczak, Wola Jakóbo-wa, zapytuje o zdrowie ojca Jana i Włodzimierza Chruszczewskich. My drodzy. Proszę o przedruk w gazetach polskich — rosyjskich. 5971

Maryja Morgulec lekarz dentysta z Dąbrowy Górniczej prosi o zawiadomienie rodziny w Winnicy, Kijowie i Rosji, że rodzice są przy niej, ojciec uwolniony z internowania od sierpnia mieszka razem. Wszyscy zdrowi i radzą sobie. Michał wolny, ma posadę w Oświęcimiu, widujemy go. Roman w niewoli w Czechach w Theresienstadt często pisuje. Halina Zazowska z Józją i synkiem razem na posadzie nauczycielki pod Olkuszem w Białym Kościele, Tadzio zdrowy. Hela Stasiowa wraz z Idą i dziewczynkami Ruciskiego w Krynie. Od roku nie mamy żadnych wiadomości o Władku, Stasiu Kuszewskich i ich matce i całej rodzinie. — Odpowiedź jak najprędzej i dokładną przez Krakowski „Głos Narodu”. 5970

Jan Laprus stacya kolei Husiatyn Galicya wschodnia rosyjska okupacja. — Jestem zdrowa. Ojciec umarł. Pisz przez Komitet Polski, Sztokholm. Szwecja. — Gorące pozdrowienie od żony Leonory Laprus, Węglińce p. Jędrzejów w Polsce. 5969

Antoni Kolomyjski z żoną aptekarz z Włodzimierza Wołyńskiego, proszą Józefa Jurczyka, Kremieńczug, Dworńska 25, zawiadomić Stanisława Kolomyjskiego inżyniera w Aleksandrowsku, że jesteśmy zupełnie zdrowi, bawimy obecnie w Zakopanem prosimy donieść tą samą drogą o zdrowiu mamy i całej rodziny. 5967

Julianowie Kontrymowiczowie zawiadamiają Ryszardów Poczubotów, zamieszkałych w Smoleńsku, że przeczytali ich korespondencję w „Głosie Narodu” ze sierpnia jednak jesteśmy niespokojni o Stasia, gdzie on jest i w jakim położeniu — również o stanie zdrowia Ryszarda. — Dlaczego Staś nie odpisuje? Bronia z Sabina przeprowadza się do Kazimierza teraz. Franiowie w Lublinie, on od paru miesięcy jest niezdrowy, obecnie już chodzi. Prosi się bardzo dzienniki polskie wychodzące w Kijowie, Smoleńsku itp. o łaskawe przedrukowanie niniejszego ogłoszenia. 5966

Władysława Kryńska, Warszawa, Pańska 106, zawiadamia Antoniego Pokornego w Moskwie. Kuźniecki most 16, Czeski Komitet, że jest zdrowa, prosi o wiadomości czy jest zdrowy, i czy ma zajęcie. Serdeczne pozdrowienia. 5965

Michalina Kapaon z Warszawy, zawiadamia syna Zygmunta Kapaon w Moskwie, Mała Colowin 5, że żyje, — pozdrowia go i prosi o odpowiedź. 5964

Maryja Kurnatowska w Warszawie, Nowo-Senatorska nr. 6, zawiadamia męża Ludwika w Piotrogradzie, Pantelejmonowska 17. Jestem zdrowa, Antos chodzi do 4-tej klasy. Dlaczego niema żadnej wiadomości o Rysiu, proszę o jak najprędzej wiadomość tą samą drogą. 5963

Mieczysława Danieleckiego zawiadamiam, że Bronisław zdrowy. Proszę o natychmiastową wiadomość o jego rodzinie w szczególności o dzieje się z jego bratem. Podać proszę przez dzienniki z prośbą o przedruk przez „Głos Narodu”. „Dziennik Kijowski” proszę o przedruk. — Stanisław Starczewski. 5962

Janina Bobrowska-Skibińska z Lublina, zawiadamia Józefa Bilińskiego z Wiemirowa, Włodzimierza Bobrowskiego z Kalnika i Władysława Sokółskich ze Świątopolka, że jest z całą rodziną zdrowa, prosi o wiadomości tą samą drogą. Co słychać w Helonowie. Wszystkie pisma polskie i rosyjskie są prosi o przedruk. 5961

Żony konduktorów Herby — Kielce: Jana Gowerka, Piotra Grabarczyka, Adama Chojnańskiego, Konstantego Materki, Karola Zawadzkiego, Wojciecha Stępla i Pietralika, służących na kolei mosk-windawskiej, st. Rzew zawiadamiają, że są zdrowi, proszą o pieniądze. 5960

Jan Hoffman z Dąbia, poczta Łuków, gdzie jest na posadzie — jest zdrowy, prosi pp. Osinich w Kijowie o wiadomości o swej żonie Bronisławie Hoffman — czy potrzebuje pieniędzy? Stolkowcy objęli zarząd dobr Konstancyjnowskich. Biełkowscy mieszkają w Lubkach gub. Lubelska, on ma tam posadę. 5959

Andrzej Galon z Głanowa, powiat Olkusz Królestwo Polskie, poszukuje syna Józefa, który wyjechał w roku 1914 z wojskiem rosyjskim pułku Pawłowski. Uprasza się o przedruk gazety rosyjskie. Zawiadomienie tą samą drogą. 5958

Roman Górczyński, Aleksandrowo gr., zawiadamia Olgę Orłową, Carskie Sioło, Leontjewka 23, że są wszyscy zdrowi, proszą o wiadomości i pieniądze. Uprasza „Moskowskija Wiedomosti” „Petrogradskij Listok” o przedruk. 5957

Stanisław Tink zawiadamia rodzinę swoją, że jest na posadzie w Smilowicach poczta Sierosławice, Galicya, nie wiem co się z całą rodziną stało, gdzie Lucia? Proszę o wiadomości tą samą drogą. 5956

Aniela Frączkowska z Zakrzówka poczta Kraśnik prosi Kazimierza Frączkowskiego, Moskwa ul. Mała Gruzynska nr. 27, czy wszyscy jesteście zdrowi? Wnuki czy żyją? — My zdrowi. Górniccy wrócili, Wiktor cierpi biedę, od sierpnia nie wiem adresu. 5955

Halina Frankowska, Warszawa, Smolna 14, zawiadamia syna w Mińsku, Zacharzewska 97, że wiadomość otrzymała. Wszyscy są zdrowi — małe wnuczka też. Majątek ocalał, dwór stoi — inne budynki spalone. Jerzy, który mieszka w Konstancyjnowce cegielnia, gub. Jekaterynosław, niech da wiadomość tą samą drogą. 5954

Marcelowie Dobrzyńscy z Rudnik proszą Władysława Richtera o adres. Jesteśmy zdrowi, rodzina w Stawiszynie i pana żyje w zdrowiu. Prosimy o wiadomości o sobie. Pisma w Rosji uprasza się o przedruk. 5953

Jan Chylik austr. jeniec wojenny, Birzeak M. B. P. żelazna droga. Skład materyalny. Twerska gub. 23 września br. otrzymałem 476 koron jak również i listy. Proszę o adres męża. Walentyna Łazarczyk. Końskie, Ziemia Radomska. 5952

Otton Biliów z Ostrowca w Ziemi Radomskiej donosi rodzinie o całej rodzinie na Podolu i Wołyniu, że jest zdrowy, i pozostaje na dawnym miejscu. Tęskni i niepokoję się o Was. Dajcie znać o sobie za pośrednictwem krakowskiego „Głosu Narodu”. Uprasza „Dziennik Kijowski” o przedruk. 5951

Helena Bisping zawiadamia Elżbietę Kossakowską Papecza gub. Symbirsk, że otrzymała wiadomości, wróciła z Massalan, gdzie przybył syn, wszyscy zdrowi, prosi o adres Kaziów, dużo ma zajęć dobroczynnych. 5950

Józefa Batory, Warszawa, Chmielna 94, zawiadamia Antoniego Batory w Moskwie, Perczyskij 10, dyrektora kolei wiedeńskiej, że rodzina zdrowa. Pieniądzy nie otrzymała. Wyrzykowscy zdrowi — zawiadomili nas o Janku. Kowalczykowie zdrowi. Do Micia nie piszemy — adres nieznany — pamiętaj o nim. 5949

Romułd Białkowski z Aleksandrowa gr. donosi Wiktorowi Białkowskiemu w armii czynnej, 6 korpus armii, 8 brygada ciężkiej art., 9 baterya, że cała rodzina zdrowa — prosi o wiadomości tą samą drogą. 5948

Jadwiga Boguszewska mieszka z swoim mężem i synem w Wilnie. Wszyscy troje są zdrowi. Pieniężne sprawy stoją dobrze. Proszę o wiadomości o ich siostrze Zofii Kozubowskiej zamieszkałej w Moskwie, Petrowsko-Raumowski, Iwanowskaja 7 i o ich oich Wandzie Janickiej. Uprasza się „Gazetę Polską” o przedruk. 5947

Marcinowie Mayzlowie, Kraków Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu proszą o wiadomości matkę swą Paulinę Jutkiewiczową mieszkającą Tiumienin w gub. tobołskiej, na kartki nie mamy odpowiedzi. Proszę o odpowiedź tą samą drogą i o potwierdzenie ogłoszenia przez dzienniki polskie wychodzące w Rosji. 5946

Leontyna Łączynska, poszukuje Jana Willibranda Romańskiego, oficera ułanów wojsk rosyjskich, jego żony Wandy i syna. Prosi o wiadomości, gdzie są obecnie, jak się miewają. 5942

Franciszka Parasiewicz, Warszawa, Ujazdowska 20, zapytuje brata Ignacego Parasiewicza, Kijów, Michłowska 18, o jego zdrowie, żony, dzieci. Gdzie synowie. Jestem zdrowa. Odpowiedź tą samą drogą. 5943

Eugenia Senger, Warszawa, Żórawia 23, zawiadamia Henryka Sengera w Petersburgu, Basejna 8, że pieniądze dwa razy otrzymała. Prosi o wiadomości tą samą drogą o mężu swoim Janie Senger. 5944

Krzyszyna Paciorekowska, Warszawa, Wąska 1, zapytuje o brata Jerzego Paciorekowskiego, pracownika zarządu drogi Amurskiej w Chałbarowsku, prosi o odpowiedź tą samą drogą. 5945

Ksawera Łukawska zawiadamia męża, że wszyscy zdrowi, dzieci w szkołach, synowie wakacje spędzili w Erzeziu, ja z córkami w Kurdwanowie. Matka umarła w listopadzie w Warszawie, rodzina zdrowa. 5935

Stanisława Zelisławska, Warszawa, donosi Jerzemu Zelisławskiemu, Czernichów Borkowski 21, ona dzieci, rodzice zdrowi, lato spędziła w Marcelinie. Januszowi odjęto nogę — mieszka u matki — tęsknimy. 5936

Politechnika w Moskwie. Czy Józef Gniazdowski uczęszcza do politechniki, niech da znać koniecznie o sobie tą samą drogą Maryi Mańkowskiej, Warszawa Nowogrodzka 49. 5938

Kazimiera Juszyńska, Warszawa, Mokotów, Wiktorowska nr. 8, zawiadamia Stefaninę Jasińską Petersburg, Puszkina 18, że wszyscy zdrowi. Prosi o wiadomości o Arcymowiczach, nie mam listu od roku — niespokojna. 5934

Plewińscy, Boguszówka, zawiadamiają Czosnowskiego, Pohorocki, Piotrogród, Bolsz. Posadzka 1/17, że żona z ojcem zdrowi, proszą wiadomości i pieniądze, są w krytycznym materyalnym położeniu. 5931

Plewiński, Boguszówka, zawiadamia Bolesława Czarneckiego, że gospodaruje wysiłkiem, prosi utrzymać konie, uprzęż, wozy, przesłać adres i wiadomości o sobie i inwentarzach tą samą drogą. 5932

Gosiewskie z Rypina, gub. Płocka, donoszą p. Gralewskiej w Moskwie, Pietrowsko-Raumowski, fabryka Jokischa, że z Leosią są zdrowe, Psotka żyje — Parol zginał, większa część mebli przepada. Wszystkie w ogłoszeniu wymienione osoby są zdrowe. 5928

Ludwik Wypych i koledzy zawiadamiają Stanisława Wypycha, Petersburg, zarząd Twa Braci Nobel: są zdrowi. Zapytują jaki procent gratyfikacji 1915 rok. Odpowiedź tą samą drogą. 5939

Aleksandra i Zofia Gosiewskie donoszą inżynierowi Jerzemu Gosiewskiemu w Warzapolu, gub. Jekaterynosławska, że są zdrowe — pracują. Wiktor jest lekarzem w Rabce — ożenił się. Ciocia Anna i Adela w Warszawie — cierpią nęczę. Prosimy o wiadomości tą samą drogą. 5929

Sapińska Maryja, Kraków uprzejmie prosi pana Bolesława Klimowicza, Kijów o wiadomości o Zbigniewie od którego nie miała wiadomości od lutego 1915 r. zakomunikowanie mu że obecnie jestem zdrowa, byłam w Rabce, 250 koron przysłał mi Dr R., który mi też doniósł, gdzie obecnie jest, chciałabym jednak chociaż słowo od niego samego, z Bogdaną koresponduję, zdrowi nasi wszyscy, dzieci do szkół chodzą, o Zygmuncie żadnych wieści nie ma, może do ciebie pisuje. Proszę o wiadomości tą samą drogą. „Dziennik kijowski” proszę o przedruk. 5930

Maryja Schiffner z Zawiercia prosi o wiadomości o córce swej Jadwidze Bohte, która w lipcu roku zeszłego wyjechała do Rosji (przyzyszczenie Charków). Jesteśmy zdrowi. 5940

Jan Latoszek ze wsi Żałusk, gmina Pruszków, gub. Warszawska, poszukuje Józefa Latoszka, który jako czernobileteln został wywieziony w lipcu 1915 roku do Święcan, gub. Wileńskiej. 5941

Maryja Jabłońska odpowiada mężowi Kazimierzowi Jabłońskiemu, oficerowi w Moskwie, Twerski bulwar 16, m. 4, że wszyscy zdrowi, potrzebujemy pieniędzy. Matce pieniądze niechaj przysła synowie. 5937

Grabieńscy z Mławy odpowiadają Koktyzom, Wiaźma gub. Smoleńska, dom Zajcowa, że są zdrowi jak również Adam i Stefan. Mieszkanie Wasze w porządku. 5938

Ks. Teofil Janowski, proboszcz z Brzeźnicy gub. piotrkowskiej zawiadamia Maksymiliana i Józefę z Janowskich Urbańczyków w Moskwie. Iwanowska l. 9, m. 3, oraz całą rodzinę zamieszkałą w Moskwie, że wiadomości o nich otrzymał, następnie donosi, iż wszyscy w Brzeźnicy, Pabjanicach i Łodzi zdrowi i dobrze się mają. Gdzie są Schejdingowie i Olszewski, naczelnik poczty z Brzeźnicy? 5926

Elżbieto Tałaj z Warszawy — Wola ul. Gumńska dom Ziłkowskiego zawiadamia męża swego Jana zwrotniczego z dr. żel. W. W., że jest zdrowa, jak również Staś i Władek, którzy pracują w fabryce. Prosi aby donieść, gdzie przebywa i czy jest zdrowy. Pisma polskie i rosyjskie prosi o przedrukowanie powyższego. 5927

Sewerynowie Horodyscy z Opatowa zawiadamiają Janostwo Radziwickich w Moskwie Komitet polski, że ogłoszenie ich czytali i cieszą się pomyślną od nich wiadomością. Babka Malczewska umarła rok temu. — Irena chora. — Poza tem wszyscy zdrowi na dawnych miejscach. Czy nie macie wiadomości o ojcu Horodyskim, synu Włodzimierzu i Wołickich? Oczekujemy odpowiedzi i wiadomości o Zaleskiej. 5924

Horodyscy z Opatowa proszą Edwarda Liedtkie w Piotrogradzie Fontanka 116 o wiadomości tą samą drogą o sobie, swoich, ojcu, Wołickich i Włodku. My wszyscy zdrowi na dawnych miejscach. Tęsknimy za Wami wszystkimi. 5925

Dr. Władysław i Zofia Totwińscy z Lublina, zawiadamiają synów swoich Konrada i Zygmunta i brata Kazimierza, że są zdrowi; wiadomości Zygmunta, podaną w pismach czytaliśmy. Listy wysyłamy ciągle różnymi drogami; dwa listy od brata Kazia przez Sztokholm otrzymaliśmy w ostatnich czasach. Czy wiadomości Zygmunta — podana do gazet — jest późniejsza od tych listów? Dajcie znać tą samą drogą. Od Konrada oczekujemy ścisłych wiadomości. 5921

Bronisława Sozańska zawiadamia męża swego w Moskwie, Briańska nr. 10, że jest zdrowa wraz z dziećmi. Rodzice są w Chudowoli z Melancją. Gabrys umarł. Przyślij pieniądze. 5922

Rozalia Zwolińska zawiadamia męża swego Pawła Zwolińskiego, zawiadowcę st. Bystrzyca, ewakuowanego do Rosji i syna Władysława w Petersburgu, że mieszka wraz z córką w Lublinie ul. Konopnicka nr. 9. Genio umarł. Pozostali wszyscy zdrowi. Franek nam przysła pieniądze. Prosimy o wiadomości tą samą drogą. 5923

Ruzgas Jadwiga, Warszawa, Hoża 32, prosi państwa Lindeman, Woroneż, Bolszaja-Moskowskaja Grandhotel 7, zawiadomić o Teodorze Michajłowiczu, czy zdrowy. Odpowiedź przez „Głos Narodu” frankowaną. 5918

Rubinsztejn, Warszawa, Bagno 1, zawiadamia Annę Gernsztejn i córceczkę w Moskwie, Twerskaja-Jamskaja 63, że żona, syn jesteśmy zdrowi, interesu nieźle. Odpowiadajcie o waszej rodzinie i o wszystkich powodzeniu tą samą drogą. Czy potrzebujecie pieniędzy? 5919

Rymkiewicz Wacław, Warszawa, Solec 36, (przytułek Franciszka Salezego) zawiadamia Walerego Gładgowa lekarza Noworosyjskiej lecznicy w Juzówce, Jekaterynosławska gub., że otrzymał 3 pieniężne przekazy i zawiadomił go przez Niemieckie Towarzystwo w Stutgardzie. Żona Maryja w Drowicy. Stan jej niezmienny, ale fizycznie zadowalający. Zdrowie nieźle, niedostatek w środkach nie doznaję. 5920

Franciszek Węgielek i cała rodzina są zdrowi — mieszka tam, gdzie dawniej — wiadomości otrzymał — pozdrawia Władysława Węgiełka w gub. Mińskiej, powiat Piński, poczta Lunienice, laboratorium Tow. rolniczego. Warnka, powiat Grójec, gub. Warszawska. 5917

Teodor Wilczyński z Warszawy Nowo-Sienna 1, prosi inżyniera Wacława Polkowskiego zamieszkałego w Petersburgu Znamienska nr. 47, o pożyczanie rb. 300 (trzysta) synowi jego Wacławowi Wilczyńskiemu zamieszkałemu w Kijowie Stołypińska 45. m. 6. 5916

Teodor Wilczyński z Warszawy, Nowo Sienna 1, prosi pana inżyniera Makowskiego dyrektora fabryki tur „Amur” w Jekaterynosławiu o pożyczanie rb. 300 (trzysta) synowi jego Wacławowi Wilczyńskiemu zamieszkałemu w Kijowie, Stołypińska nr. 45 m. 6. 5915

Teodor Wilczyński z Warszawy, Nowo Sienna 1, zawiadamia Wacława Wilczyńskiego w Kijowie, Stołypińska 45 m. 6, że pierwszy list z lipca otrzymał, w domu wszystko po dawnemu i zdrowo, do Polkowskiego w maju wysłałem rb. 200 (dwieście). 5914

Poszukiwanie zaginionych: Eulalię Wendlową, Franciszka Walasa, ks. Rosmana i Stanisława Sochackiego z Jezierzan kolo Czortkowa w Galicyi uprasza o wiadomości o sobie na tej samej drodze. Dzienniki zagraniczne uprasza się o łaskawe powtórzenie tego ogłoszenia. — Karol Wendel, c. k. komisarz straży skarbowej w Opatowie. 5913

Radca dr. Emil Tarzowiecki zawiadamia rodzinę swoją w Ozerlowcach na Bukowinie, że jest w Lublinie, zdrowy i prosi wiadomości tą samą drogą. Gazety polskie w Rosji proszone są o powtórzenie niniejszego ogłoszenia. 5912

Franciszek Tondos z Kaliny Małej — Miechowskie, dozwiaje się o syna swego Władysława, zabranego obywateli rosyjskimi 12 grudnia 1914 roku, cofającymi się w stronę Kielc. 5911

Władysław i Maryan Trug z żoną zawiadamiają rodziców i krewnych w Tarnopolu, że są zdrowi i obecnie w służbie w Królestwie Polskiem. Prosimy o wiadomości tą samą drogą. 5910

Tamotej Maryja i Fela, Warszawa, Wspólna 20, zawiadamiają brata Szczepana i siostrę Zarembką w Jekaterynosławiu, że nasza mama w marcu umarła. Jesteśmy zdrowe. Pieniądzy nie otrzymaliśmy. Mieszka u cioci. Jesteśmy bardzo zmartwione — przesyłamy pozdrowienia dla wszystkich znajomych. Kucharska całuje Antosia, zmartwiona — prosi o pieniądze. Poznański umarł. Prosimy o odpowiedź tą drogą. 5909

Anielę Scherer, zawiadamiam, że jestem zdrowy, — czy możliwym jest jakie pieniądze tam odesłać pod gwarancją? Robert Scherer, Puławy. 5908

Józef Szymczyk zawiadamia syna Jana Szymczyka w Słucku — Zimna 4, mińskiej gub., że list odebrał, matka umarła 14 stycznia 1915 roku, brat Józef ożenił się, siostra Maryanna wysłała zamaż, a reszta wszyscy zdrowi. — Pozdrawiamy Cię synu wszyscy. 5907

Joanna Szczerba ze Skarżyska zawiadamia w Rosji męża synowej z synkiem synów w Orszy, że jest zdrowa, jedynie pełna troski niepokoję o zdrowie ukochanych, o Bronisława niepokoję się, list odebrałam, pomocy materyalnej nie potrzebuje. Odpowiedź dajcie do „Głosu Narodu”. 5906

Krzysztof donoszą Bogdanowi Rzeszotarskiemu, mieszkającemu w gub. Jekaterynosławskiej osadzie Kamierskoje w fabryce „Dnieprskije”, że są zdrowi, matka jest w Łomży i prosi o wiadomości o sobie, Ludwiku i Adasiu. 5905

Wiktor Rozwadowski, Kraków Wolska podaje o wiadomości Anny, Tomisława Antoniego, Edwarda Rozwadowskiego, Tarnopol, że z córkami jest w Krakowie zdrowy, — na stałe — prosi o wiadomości. 5904

Józef Rabek przebywa w Dworcu z całą rodziną. Wszyscy zdrowi. W Brusowie i Targowisku również wszystko pomyślnie. Regina z synem w Zakopanem, mąż jej zdrowy. 5903

Karolina Pogonowska, Warszawa, Freta 40, zawiadamia córkę Janinę Pogonowską urzędniczkę biura kolei Nadwiślańskiej w Petersburgu, że jest zdrowa, ale w wielkiej biedzie. Prosi usilnie o wiadomości i pomoc pieniężną. Serdeczne pozdrowienia. 5902

Stanisław Piotrowski z Mierzanowic zapytuje brata Michała przebywającego w Rosji w Witebskiej lub Kijowskiej gub., lub w Odessie o zdrowie jego oraz żony i dzieci i jak się im powodzi, oraz też same dane o Wiktorze Piotrowskim w Kijowskiej gub., oraz o rodzinie Mroczkowskich w Armawirze, oraz o panie Szpiller w Permie i donosi, że sam i pozostała rodzina są zdrowi i nieźle się im powodzi: Półgajce, również i inne folwarki ocalały i gospodarstwo idzie. 5901

Doktor Pawłowski ze Złoczowa zawiadamia Fr. Różyńskiego, Krynicki ost. p. Radomyśl w Kijowskiej gub., że potrzebuje rejentalnego upoważnienia aż do sprzedaży lasu lub części. — Gutkowski umarł. 5900

Jan Ostaszewski z Łozicy koło Łomży, poszukuje swej żony Anny Ostaszewskiej z dwojgiem dzieci, Zofia 6 lat, Marianna 4 lata — w Rosji. On jest zdrowy. Prosi polskie i rosyjskie gazety o przedruk. 5899

Josek Nugiel z Pacanowa poszukuje zakładnika Herszla Nugiel z Pacanowa gub. kieleckiej, według ostatnich wiadomości znajdował się w Połtawie zawiadamiam go, iż wszyscy w domu są zdrowi i powodzi się nam dobrze, proszę o wiadomości podobną drogą. 5898

Maja Czajzla Nugiel z Pacanowa poszukuje zakładnika Herszla Nugiel z Pacanowa, według ostatnich wiadomości znajdował się w Połtawie, zawiadamiam go, iż wszyscy w domu zdrowi. 5897

Anna Łukaniewiczowa z Kielc zawiadamia Pawła Dziekońskiego doktora i Bronisława Wolskiego w Moskwie, że Lena umarła 29 marca 1914. Ada uczy się, zdrowa. Panią Dziekońską umarła 21 marca 1916, pochowana tymczasem w Kielcach, ciężkie warunki materyalne, prosimy pieniędzy, jak zdrowie wasze, czy się dzieci uczą. Proszę o przedruk w gazetach moskiewskich. Piszcie tą samą drogą. 5896

Jan Chylik austr. jeniec wojenny, Birzeak M. B. P. żelazna droga. Skład materyalny, Twerska gub. Listy otrzymałam. Pieniądzy zał wcale. Kiedy zostały wysłane i ile. Proszę o adres męża. Walentyna Łazarczyk. Końskie ziemia Radomska. 5895

Natalia Lipska i Adryan zawiadamiają Bronisława Lipskiego, Mohylów gub. Dnieprowski Prospekt 128, są zdrowi, mieszkają gdzie poprzednio. Pieniądzy odebrali sześć razy, ostatnie 27 kwietnia. Adryan wyjechał do Warszawy do Kontalera na agronomię. Czekamy pieniędzy. — Adres mój: Dąbrowa w Polsce, Stacyjna, domy kolejowe. 5894

B. Landau, Warszawa, Marszałkowska 81, zawiadamia swego syna Jakóba Landau, w Moskwie, Doigorokowskaja nr. 17, mieszkając Efiną Kagan, że rodzice i siostra zdrowi są, lecz zrozpaczeni brakiem wiadomości o nim. Proszę o obszerną odpowiedź i jeśli możliwe fotografię z rodziną. 5894

Henryk Karczewski prosi Mieczysława Trajdosa w redakcji „Gazety Polskiej” w Moskwie, powiadomić Mietka Popowskiego dla Buczaokich matkę, Józka i Stefana, że zdrowi, stale w Budkowie. — Cała rodzina w Piotrkowie, Budkowie, Trojanowicach i Ostrowcu, zdrowa. Wiadomości doszła, Kurowskiem opiekuje się Krześlów. Proszę o wiadomości o młodych Wallekich. 5892

Janina Dulembianka zawiadamia ojca Antoniego Dulembę maszyniaka na stacyi Hajtan w Mandżurji, że wszystkie jesteśmy zdrowe. Ja od początku wojny jestem w urzędu księża, Irena u Piotrusia, Sabca u Władzia. Sabca nie uczy się, bo niema za co, niech Tatus o radzi. Prosimy o odpowiedź tą drogą. — Dotąd od tatusia nie mieliśmy ani wiadomości ani pieniędzy. 5891